

| BelastingBelangen Juni 2019

Post raakt zoek, en mailen kan niet

'Er vallen weinig pluspunten te melden. Heel veel zaken zijn verslechterd en weinig zaken zijn verbeterd'. Zo vat voorzitter Fons Overwater van het Register Belastingadviseurs (RB) de resultaten samen van een onderzoek naar de verhouding tussen belastingadviseurs en de Belastingdienst. Het RB heeft dat onderzoek samen met de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (NOB) uitgevoerd. 3.000 fiscalisten hebben meegedaan aan het onderzoek. Zij ervaren een verharding van de verhouding met medewerkers van de Belastingdienst. Veel adviseurs missen directe toegang tot een vaste contactpersoon bij de fiscus, en het verkrijgen van de juiste informatie wordt steeds lastiger.

Nog net een meerderheid, 51% van de fiscale dienstverleners vindt dat hun relatie met de Belastingdienst de afgelopen jaren hetzelfde is gebleven. Meer dan een kwart vindt dat de verhouding verslechterd is. Dat is een beduidend meer dan in 2016, toen NOB en RB de vorige enquête onder hun achterban uitvoerden.

De belastingadviseurs waarderen de dienstverlening van de fiscus met een 5,9. Dat rapportcijfer is lager dan drie jaar geleden. Waar het vooral aan schort zijn bereikbaarheid en toegankelijkheid. Dat is vooral het gevolg van bezuinigingen, en bezuinigen op belastingheffing is kortzichtig. Financiën en de Belastingdienst beseffen onvoldoende welke rol de adviseurs spelen: 'De overheid hoeft voor € 250 miljard van haar inkomsten alleen maar een rekeningnummer open te stellen. Wij doen het werk. Hoe kun je de communicatie met zo'n vitale beroepsgroep verwaarlozen?'. Ook de rechtszekerheid en rechtsbescherming is in het geding. De Belastingdienst zet belastingplichtigen sneller onder druk door boetes en andere sancties op te leggen. En veel belastingmedewerkers stellen zich steeds formeler op. Geruggesteund door de maatschappelijke discussies over belastingontwijking gaan belastinginspecteurs steeds vaker uit van wenselijk recht en wat er feitelijk aan de hand is, zegt NOB-voorzitter Bartjan Zoetmulder. De adviseurs klagen ook nadrukkelijk over de helpdesk van de Belastingdienst. De bereikbaarheid is (sinds 2016) met 50% teruggelopen, en op inhoudelijke vragen wordt niet of nauwelijks gereageerd.

Directeur-generaal Jaap Uijlenbroek van de Belastingdienst heeft toegezegd snel met de adviseurs in gesprek te willen gaan. We wachten af wat daaruit komt.

BelastingBelangen vindt een goede verstandhouding tussen belastingadviseurs en de Belastingdienst van groot belang. Adviseurs moeten de fiscale positie van hun cliënten in goed overleg kunnen afstemmen met de Belastingdienst. Dat biedt duidelijkheid en zekerheid vooraf, en daar zijn alle betrokkenen bij gebaat. Gespreksstof te over: kijkt u maar in dit nummer van uw fiscale lijfblad. Ik wens u veel fiscaal voordeel.

Hans Zwagemaker, hoofdredacteur

| Inhoudsopgave

Nieuws

Box 3 heffing: in strijd met het EVRM, maar	01
Tweede Kamer: strengere aanpak multinationals	03
Partneralimentatie: per 2020 van 12 naar 5 jaar	05
Hoge Raad verruimt aftrek liquidatieverlies	06
Nederbelg: 14 jaar ná emigratie belast in Nederland	08
Financiering verbonden startup: geen onzakelijke lening	10
Huisvesting arbeidsmigranten kost toeristenbelasting	12
Achterstallig loon: niet eerder rentedragend of inbaar	13
Afwezigheid van alle schuld (avas): een strenge toets	24
Verplicht sparen in de VvE: geen vrijstelling in box 3	26
Meewerkbeloning van € 1.500: geen aftrek als vrijwilligersvergoeding	28
Heretikettering: bijzondere omstandigheid vereist	30
ZZP-er met VAR-verklaring: geen LB inhouden	32
BTW-teruggaaf op oninbare facturen	34
Schenking AB-aandelen onder last: AB-heffing!	36
KIA in VOF/maatschap: samentellen, en niet delen	38

Tips

Partner overleden: herziening hypotheek!	02
Echtscheiding: hypotheekrente omzetten in AB-rente	04
Holding-BV als bestuurder: DGA toch aansprakelijk	07
Verzoek om middeling: een fluitje van een cent	09
Vooruitbetaalde eigenwoningrente: altijd aftrekbaar	11
BOF: bezitseris per objectieve onderneming	14
Zonnepanelen: BTW-aftrek op bouwkosten woning!	17
Jubelton: ook voor al betaalde verbouwkosten!	22
Check samenloop inleners- en bestuurdersaansprakelijkheid	25
Schenking kort voor overlijden: volle compensatie	27
Horecaondernemer: alle kasgegevens bewaren!	29
Uw adviseur: met zorg kiezen en goed samenwerken	33
Dividend in 2019: vertraagd uitbetalen in 2020	35
Uw echtscheiding: dit jaar of toch in 2020	37
Uit de BV, terug naar de eenmanszaak	39
Verzekeringen: polissen zoeken en vinden	41

Vragen

Opties met een Pre Brede Herwaarderingspolis?	15
Aftrek hypotheekrente bij verblijvingsbeding?	16
Kan ik mijn zoon onterven?	21
Buurman's grond: een aanhorigheid?	23

Special

De kleine ondernemersregeling in de BTW per 2020	18
--	----

Raar maar waar

Lachgas is geen voeding, of toch wél?	40
---	----

Box 3 heffing: in strijd met het EVRM, maar

25 juni 2019

De Hoge Raad heeft beslist dat het forfaitaire 4% rendement voor de box 3-heffing in 2013 en 2014 te hoog was; een belastingplichtige kon dat rendement in die jaren niet halen zonder veel risico's te nemen. De box 3-heffing vormde in die jaren 'op stelselniveau' een schending van het EVRM, het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, als het nominaal, zonder al te veel risico's te behalen rendement lager was dan 1,2%. De Hoge Raad biedt geen herstel voor dit rechtstekort, dat wordt overgelaten aan de wetgever.

De Hoge Raad heeft op 14 juni jl. de lang verwachte uitspraak gedaan in de (eerste) massaal bezwaarprocedure inzake de box 3-heffing 'oude stijl'. De procedures betreffen de jaren 2013 en 2014 en zien op de oude systematiek van de box 3-heffing. Zoals bekend is de heffingsgrondslag in box 3 per 2017 aangepast; zie ook BelastingBelangen, oktober 2015: [Belastingplan 2016: Herziening box 3-heffing per 2017](#).

De Hoge Raad besliste dat belastingplichtigen op stelselniveau worden geconfronteerd met een buitensporig zware last als de belastingdruk in box 3 voor 2013 of 2014 hoger is dan het rendement dat zij gemiddeld zonder veel risico's kunnen halen over een reeks van jaren. Als dat te behalen rendement voor 2013 en 2014 gemiddeld lager is dan 1,2% (het forfaitaire rendement van 4% tegen een tarief van 30%) is de box 3-heffing in strijd met het EVRM, met name met het door het Eerste Protocol beschermde recht op ongestoord genot van eigendom. Bij de beoordeling van de haalbaarheid van dat rendement moet worden uitgegaan van een nominaal rendement, dus zonder rekening te houden met inflatie. Daarbij moeten vormen van sparen en beleggen in aanmerking worden genomen waarbij de inlegger in beginsel voor de nominale waarde gerechtigd blijft tot het te investeren bedrag.

De Hoge Raad kwam tot de conclusie dat het eerder door de wetgever veronderstelde forfaitaire 4% rendement in 2013 en 2014 niet meer haalbaar was zonder daar veel risico's voor te moeten nemen. De Raad kan het rechtstekort, de schending op stelselniveau van het recht op ongestoorde genot van eigendom uit het EVRM, niet oplossen omdat daarbij keuzes moeten worden gemaakt die niet duidelijk uit het stelsel van de wet zijn af te leiden. De wetgever moet die oplossen. De belastingrechter kan wél ingrijpen als een belastingplichtige wordt geconfronteerd met een individuele en buitensporig zware last wegens de gevolgen van de box 3-heffing in samenhang met zijn gehele financiële situatie. Die fair balance-toets was uitgesloten in de massaal bezwaarprocedure.

Commentaar

Met dit arrest gaat de massaal bezwaarprocedure tegen de box 3-heffing tót 2017 als een nachtkaars uit. De Hoge Raad kan geen oplossing bieden, dat moet de wetgever doen. En die doet dat niet: die komt al jaren weg met het 'pappen en nathouden' van box 3. De veelvuldig beloofde heffing op basis van het werkelijke rendement is nog steeds niet in zicht! De Belastingdienst kan nu de ruim 60.000 bezwaarschriften uit de massaalbezwaarprocedure afwijzen. Hoe nu verder? Een belastingplichtige kan proberen voor de rechter aan te tonen dat de box 3-heffing in zijn situatie een individuele en buitensporig zware last is in samenhang met zijn algehele financiële situatie. Maar wie gaat daar nog aan beginnen?

Partner overleden: herziening hypotheek!

27 juni 2019

In veel hypotheekakten is – in de kleine lettertjes – geregeld dat bij het overlijden van de partner de weduwe of weduwnaar het recht heeft om de lopende hypotheek open te breken en die boetevrij te herzien. De overblijvende partner kan dan zonder kosten overstappen naar de huidige historisch lage hypotheekrente. Dat kan dat een fors rentevoordeel opleveren! Let op: u moet binnen 12 maanden na het overlijden van de partner het verzoek tot herziening van de hypotheek bij de bank indienen. Bij sommige banken is die termijn korter, 6 of zelfs 3 maanden. Wie te laat is, heeft pech. Check uw hypotheekakte!

Tweede Kamer: strengere aanpak multinationals

25 juni 2019

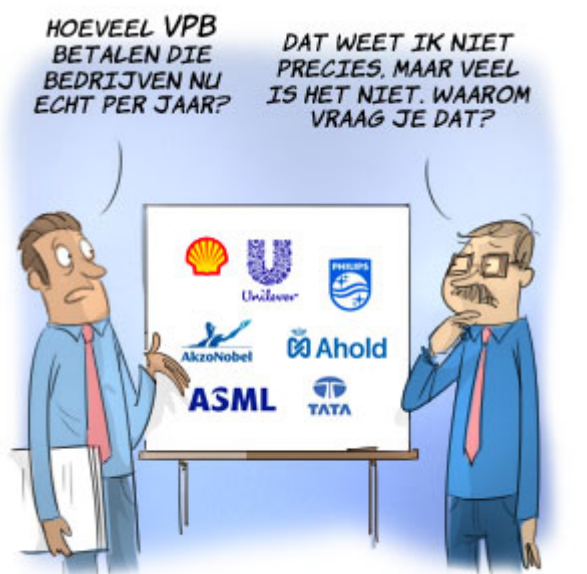
De belastingafdracht door multinationals in Nederland is onder de maat. Shell betaalt in Nederland geen cent winstbelasting, en ook andere multinationals betalen weinig of niets. De Tweede Kamer heeft op 29 mei jl. een hoorzitting gehouden over de belastingafdracht door multinationals en de uitkomsten daarvan zijn aanleiding voor veel politieke reuring: Den Haag wil een eerlijker belastingheffing over de winsten van multinationals.

De president directeur van Shell Nederland heeft erkend dat Shell in Nederland al jaren geen winstbelasting betaalt. Shell Nederland heeft – volgens berichten in de pers – in Nederland wél winst gemaakt, in 2016 € 1 miljard, in 2017 € 1,3 miljard, maar dat heeft de schatkist geen vennootschapsbelasting opgeleverd. Op de winst kunnen tal van hoofdkantoorkosten in aftrek worden gebracht, zoveel dat de winst omslaat in een verlies. Shell betaalt wél vennootschapsbelasting over de winsten van de NAM, die voor 50% procent eigendom is van Shell. In 2018 was dat 230 miljoen. Shell betaalt wel andere belasting in ons land: vorig jaar zo'n € 4,5 miljard aan BTW, accijnzen en loonbelasting. Veel andere beursgenoteerde multinationals betalen evenmin winstbelasting in Nederland. Zij maken optimaal gebruik van de fiscaal gunstige regelingen voor hoofdkantoren. Daarbij worden twee regelingen nadrukkelijk genoemd: de 0% optie voor hoofdkantoorkosten, en de liquidatieverliesregeling.

De 0%-optie houdt in dat een in Nederland gevestigd hoofdkantoor de kosten die zij – als hoofdkantoor – maakt voor haar (buitenlandse) dochtervennootschappen zonder winststopslag kan doorberekenen aan die vennootschappen. Deze regeling is vastgelegd in een beleidsbesluit van Financiën. Nederland loopt door deze 0%-optie forse bedragen aan winst mis. De OESO rekent voor dergelijke kostendoorbelastingen een vaste winststopslag van 5%. De liquidatieverliesregeling biedt multinationals de mogelijkheid om de verliezen bij liquidatie van een (buitenlandse) dochtervennootschap in aftrek te brengen op de in Nederland belastbare winst. Als Shell in een buitenland veel kosten maakt om een olieveld te ontwikkelen en dat loopt uit op een sof, kan het Nederlandse hoofdkantoor die deelneming liquideren en het liquidatieverlies in Nederland in aftrek brengen. Dat een liquidatieverlies in aftrek kan worden gebracht is logisch, maar waarom moet dat in Nederland zijn? De Tweede Kamer wil daar wat aan gaan doen. Enkele kamerleden hebben een initiatiefwetsvoorstel ingediend om de liquidatie- en stakingsverliesregeling in de vennootschapsbelasting te wijzigen, om 'oneigenlijk gebruik' tegen te gaan en de belastinggrondslag te verbreden. De beperkte verliesverrekening moet per 1 januari 2021 in werking treden.

Commentaar

Nederland is volgens de nieuwe ranglijst van het internationale Tax Justice Network het vierde belastingparadijs in de wereld. Wij moeten alleen de Maagdeneilanden, Bermuda en de Kaaiman-eilanden voor ons dulden. Veel Tweede Kamerleden, met name vanuit de oppositie, willen de fiscaal gunstige positie van hoofdkantoren in Nederland aanpakken. Een vergaande beperking van de liquidatieverliesregeling kan een grotere impact hebben dan de – vorig jaar afgeblazen – afschaffing van de dividendbelasting.

Echtscheiding: hypotheekrente omzetten in AB-rente

27 juni 2019

Gaat u, DGA, scheiden, en wilt u per se alle aandelen in de BV toegescheiden krijgen? Als u door zo'n verdeling van de huwelijksgoederengemeenschap zwaar wordt overbedeeld, kunt u ervoor kiezen om meer schulden uit de gemeenschap over te nemen. Bijvoorbeeld de hypothecaire schulden op de (voormalige) echtelijke woning als die aan uw ex wordt toegescheiden. U kunt de rente op zo'n eigenwoningschuld nog maximaal twee jaar lang in aftrek brengen (zie ook BelastingBelangen, april 2013: [Echtscheiding en eigen woning](#)). Maar als u die schuld overneemt om alle aandelen in de BV toegescheiden te krijgen, verandert die schuld van karakter: het wordt van een eigenwoningschuld omgezet in een financiering van uw pakket aanmerkelijkbelangaandelen. En voor de renteaftrek op zo'n schuld kent de wet geen begrenzing in de tijd. Dat kan u als echtscheidende DGA een leuk fiscaal voordeel opleveren. Overleg met uw adviseur hoe u een en ander in elkaar moet steken.

Partneralimentatie: per 2020 van 12 naar 5 jaar

25 juni 2019

Per 1 januari 2020 gaat de termijn van partneralimentatie omlaag, van de huidige 12 jaar naar de helft van de duur van het huwelijk, met een maximum van 5 jaar. Op deze basisregel zijn diverse uitzonderingen. De nieuwe termijnen gelden uitsluitend voor partneralimentaties die op of na 1 januari 2020 zijn overeengekomen, voor lopende alimentatieverplichtingen verandert er niets.

De Eerste Kamer heeft onlangs het initiatiefwetsvoorstel Herziening partneralimentatie goedgekeurd. De nieuwe wet beperkt de duur van de partneralimentatie, vanaf 1 januari 2020, uitsluitend voor verplichtingen die op of na deze datum tot stand komen.

De duur van de partneralimentatie wordt de helft van de duur van het huwelijk met een maximum van 5 jaar. Daarop zijn drie uitzonderingen waardoor de termijn langer kan zijn:

1. Als uit het huwelijk kinderen zijn geboren: het recht op partneralimentatie eindigt als het jongste kind 12 jaar wordt.
2. Bij een langdurig huwelijk, als het huwelijk minimaal 15 jaar heeft geduurd, en de alimentatiegerechtigde binnen 10 jaar AOW krijgt: de alimentatieverplichting loopt ten minste door tot aan de AOW-leeftijd.
3. Bij een langdurig huwelijk van meer dan 15 jaar, waarbij de ex-partner geboren is op of vóór 1 januari 1970 en hij/zij pas over meer dan 10 jaar AOW krijgt: de alimentatieduur is maximaal 10 jaar. Deze uitzondering vervalt 7 jaar na invoering van de wet.

De rechter heeft in schrijnende gevallen altijd het laatste woord. Hij kan dan een langere termijn dan 5 jaar toewijzen. De scheidende partners kunnen ook in onderling overleg een langere termijn dan het wettelijk minimum afspreken.

Commentaar

De inkorting van de duur van de partneralimentatie tot maximaal 5 jaar doet recht aan de verzelfstandigde positie van de gehuwde vrouw. De oude termijn van 12 jaar dateert uit een periode dat veel vrouwen niet buitenshuis werkten en financieel afhankelijk waren van hun echtgenoot. Die tijden zijn voorbij. De wet kent diverse uitzonderingen op de vijfjaarstermijn. In de genoemde situaties zijn er goede redenen om de duur van de partneralimentatie langer dan 5 jaar te stellen. Dat lopende alimentaties gerespecteerd worden, en niet onder de nieuwe regeling vallen, zal niemand verbazen.

Samenwonenden hebben geen wettelijk recht op partneralimentatie. Zij kunnen vrijwillig aansluiten bij de wettelijke regeling voor gehuwden, of andere afspraken maken.

Hoge Raad verruimt aftrek liquidatieverlies

25 juni 2019

Als een NV of BV een deelneming – een dochtermaatschappij – liquideert en daarbij verlies lijdt, kan zij dat verlies in aftrek brengen op haar winst. Een van de – vele – vereisten voor die aftrek is de niet-voortzettingseis: de onderneming van de ontbonden vennootschap moet 'geheel zijn gestaakt, dan wel geheel of gedeeltelijk zijn voortgezet uitsluitend door een ander dan de belastingplichtige of een met hem verbonden lichaam'. De Hoge Raad heeft beslist dat deze niet-voortzettingseis niet direct bij de (eerste) overdracht van bedrijfsactiviteiten moet worden getoetst, maar pas op het tijdstip waarop de vereffening van het ontbonden lichaam is voltooid. Deze uitleg leidt tot een ruimere aftrek van liquidatieverliezen.

NV X, een Nederlandse verzekeringsmaatschappij, was middels haar deelneming BV A actief op de Indonesische verzekeringsmarkt. BV A had een deelneming van 7% in de Indonesische vennootschap B Ltd.. In juli 2000 kocht BV A 5% van de aandelen in C Inc., de overige aandelen in die vennootschap werden gehouden door een Amerikaanse verzekeringsgroep.

In 2002 vond er een reorganisatie plaats waarbij BV A een deel van haar activiteiten overdroeg aan C Inc. Begin 2003 verkocht de Amerikaanse verzekeringsgroep haar aandelen in C Inc. aan NV D, een dochter-NV van NV X. Die verkocht eind 2003 alle aandelen in C Inc. aan een niet-gelieerde partij.

NV X startte op 1 juni 2004 het liquidatietraject van BV A, in 2010 werd die BV uiteindelijk geliquideerd. NV X claimde in haar aangifte Vpb 2010 aftrek van een liquidatieverlies van € 10,8 mln. De inspecteur weigerde de aftrek omdat de ondernemingsactiviteiten van BV A deels waren voortgezet door C Inc., een met NV X verbonden lichaam.

NV X ging in beroep. Zij stelde dat de niet-voortzettingseis beoordeeld moest worden op het tijdstip van ontbinding en vereffening van haar deelneming in BV A, en niet – zoals de inspecteur voorstond – op het tijdstip van de (eerste) overdracht van bedrijfsactiviteiten in 2002. Ten tijde van de ontbinding en vereffening van BV A, in 2010, werden de aandelen in C Inc. door een derde gehouden, zodat er geen sprake was van voortzetting van de onderneming binnen het concern.

Rechtbank Noord-Holland stelde de inspecteur in het gelijk, NV X stelde sprongcassatie in.

De Hoge Raad besliste dat uit de wettekst niet is af te leiden naar welk tijdstip de niet-voortzettingseis moet worden beoordeeld. De wetsgeschiedenis maakt duidelijk dat deze eis het karakter heeft van een antimisbruikregel. De wetgever heeft de aftrek van een liquidatieverlies niet eerder willen toestaan dan op het tijdstip dat de band tussen de onderneming van de ontbonden dochtervennootschap en het concern daadwerkelijk is verbroken. De Hoge Raad leidt daaruit af dat de wetgever de aftrek van een liquidatieverlies bij voortzetting van (een deel van) de bedrijfsactiviteiten binnen het concern niet wil uitsluiten, maar die aftrek wil uitstellen tot het latere tijdstip dat de gehele onderneming is gestaakt of door een derde is voortgezet. Deze uitwerking van de niet-voortzettingseis komt volgens de Hoge Raad het beste tot zijn recht als dat getoetst wordt op het tijdstip dat de vereffening van de ontbonden vennootschap is voltooid. Zo wordt voorkomen dat een liquidatieverlies niet aftrekbaar is als de onderneming van de ontbonden vennootschap bij vereffening volledig is gestaakt of door een derde is voortgezet. De Hoge Raad verklaarde het beroep in cassatie gegrond: NV X kon het liquidatieverlies van € 10,8 mln. in aftrek brengen.

Commentaar

Dit arrest van de Hoge Raad zal bij multinationals enthousiast zijn verwelkomd: het biedt ruimere mogelijkheden voor de aftrek van liquidatieverliezen bij het hoofdkantoor. Politiek Den Haag vindt dat maar niks: die wil de aftrek van dergelijke verliezen gaan beperken. Zie ook in dit nummer van BelastingBelangen: [Tweede Kamer: strengere aanpak multinationals](#).

Holding-BV als bestuurder: DGA toch aansprakelijk

27 juni 2019

Bij veel holdingstructuren in het midden- en kleinbedrijf is de holding-BV – formeel – de bestuurder van de werk-BV's. De DGA staat op de payroll van de holding-BV en met een managementcontract in de hand voert hij het bestuur over de werk-BV's.

Bij deze opzet kan de holding-BV bestuurdersaansprakelijk worden gesteld voor onbehoorlijk bestuur van de werk-BV's. En als de holding-BV onvoldoende verhaal biedt voor de financiële gevolgen van zo'n aansprakelijkstelling, dan rolt de bestuurdersaansprakelijkheid door naar de bestuurder van de holding-BV, naar de DGA.

Het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat 'de aansprakelijkheid van een rechtspersoon als bestuurder van een andere rechtspersoon tevens hoofdelijk rust op ieder die ten tijde van het ontstaan van de aansprakelijkheid van de rechtspersoon daarvan bestuurder is'. Dat is duidelijke taal: de DGA kan zich als bestuurder niet verschuilen achter zijn holding-BV, die is transparant voor de bestuurdersaansprakelijkheid.

Nederbelg: 14 jaar ná emigratie belast in Nederland

26 juni 2019

Het belastingverdrag Nederland-België 2001 kent een duidelijk onderscheid tussen de verkoop van aanmerkelijkbelangaandelen in een in Nederland gevestigde vennootschap en het liquideren van zo'n vennootschap. Als een Nederbelg zijn AB-aandelen in een in Nederland gevestigde BV verkoopt, kan Nederland de voordelen bij die vervreemding in de belastingheffing betrekken mits de verkoop plaatsvindt binnen 10 jaar ná emigratie, daarna niet meer. Voor een liquidatie-uitkering ligt dat anders, daar geldt geen beperking in de tijd. Nederland kan altijd, ook nog 14 jaar ná emigratie, beperkt – 15% – belasting heffen over de liquidatie-uitkering. De Hoge Raad vindt dat verschil in behandeling niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel.

Jacq Quet was in 1992 vanuit Nederland naar België gemigreerd. Jacq had 25,5% van de aandelen in de in Nederland gevestigde BV X. Die BV werd in 2006 ontbonden, en Jacq ontving daarbij een liquidatie-uitkering van € 1.379.370. De inspecteur rekende die liquidatie-uitkering tot Jacq's belastbare inkomen uit aanmerkelijk belang in Nederland, en belaste die uitkering met 15% inkomstenbelasting, conform de dividendbepaling in het belastingverdrag Nederland-België 2001. Jacq verzette zich tegen die heffing: hij deed een beroep op het artikel voor vermogenswinsten in het belastingverdrag. Dat artikel verbiedt belastingheffing door Nederland als de AB-houder meer dan 10 jaar geleden is geëmigreerd. Jacq stelde dat het verschil in behandeling tussen beide bepalingen in strijd is met het gelijkheidsbeginsel.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant, Hof den Bosch en in cassatie de Hoge Raad wezen dat af. De inspecteur had de liquidatie-uitkering terecht in de belastingheffing betrokken. Nederland mocht op grond van het belastingverdrag en het daarbij behorende Protocol 15% belasting heffen.

De Hoge Raad verwierp de stelling van belanghebbende dat er sprake zou zijn van een ongerechtvaardigde ongelijke behandeling. Bij een vervreemding van aandelen – waarin de rechten op de winstreserves van de vennootschap zijn besloten – gaan die aandelen van het vermogen van de verkoper over naar het vermogen van de koper. Bij een liquidatie wordt de vennootschap ontbonden en worden de winstreserves van de vennootschap aan de aandeelhouders uitgekeerd. Dat verschil heeft tot gevolg dat na verkoop van de aandelen de Nederlandse belastingclaim op de reserves van de vennootschap behouden blijft, terwijl die claim bij liquidatie van de vennootschap vervalt. Als de AB-aandeelhouder de laatste tien jaren geen inwoner van Nederland is geweest, leidt een liquidatie-uitkering tot belastingheffing in Nederland. Bij een verkoop van aandelen is dat niet het geval. Dit verschil in behandeling is het gevolg van de ongelijkheid van een vervreemding van aandelen en liquidatie van de vennootschap. Van discriminatie was geen sprake.

Commentaar

Een uitspraak waar Nederbelgen terdege rekening mee moeten houden. Een verkoop van AB-aandelen ná 10 jaar na emigratie is belastingvrij, een liquidatie-uitkering blijft 15% belasting in Nederland kosten. Verkopen is het devies. De belanghebbende in deze procedure had die mogelijkheid (kennelijk) niet omdat hij een minderheidspakket in de BV hield.

Verzoek om middeling: een fluitje van een cent

27 juni 2019

Middeling kan u een leuke belastingteruggave opleveren als u in drie aaneengesloten kalenderjaren sterk wisselende inkomsten in box 1 hebt gehad. Bijvoorbeeld als u als DGA uw pensioen in eigen beheer in 2017 of 2018 heeft afgekocht. Zie ook BelastingBelangen, februari 2019: [Middeling na afkoop pensioen in eigen beheer](#). Als de door middeling herberekende belasting meer dan € 545 lager is dan de eerder berekende belasting over de drie middelingsjaren krijgt u het surplus terug. Let op: uw verzoek om middeling moet worden ingediend binnen 36 maanden nadat de aanslagen van de drie jaren die u wilt middelen onherroepelijk vaststaan.

Een verzoek om middeling is per maart 2019 wel erg gemakkelijk geworden. Bij het verzoek hoeven niet langer berekeningen te worden meegestuurd. U kunt volstaan met het opgeven van de drie jaren die u wilt middelen. De Belastingdienst beschikt door een wijziging in de computersystemen (?) over alle relevante gegevens om het verzoek om middeling in behandeling te nemen en af te handelen. Zie ook: [Verzoek om middeling inkomstenbelasting](#).

Financiering verbonden startup: geen onzakelijke lening

24 juni 2019

Het financieren van een startup is een risicovolle aangelegenheid. Wie verstrekt er nu een lening aan een starter, die nog moet bewijzen dat hij een onderneming kan runnen en winst maken? De Belastingdienst haakt daar op aan als de geldschieter zijn lening wil afwaarderen, ten laste van zijn winst uit onderneming of resultaat uit overige werkzaamheden, omdat de starter niet of te langzaam op gang komt. De Belastingdienst kwalificeert de lening dan 'standaard' als een onzakelijke lening, een lening met een onzakelijk debiteurenrisico, en zo'n lening kan niet worden afgewaardeerd. Rechtbank Gelderland heeft in een recente uitspraak een lening aan een – verbonden – startup wél als zakelijk erkend en de afwaardering toegestaan. Een belangrijke uitspraak voor de MKB-praktijk!

Tonnie en Ton Sillitis dreven samen een kapperszaak in de vorm van een vennootschap onder firma. Ton was daarnaast directeur-enigaandeelhouder van BV X. Die BV richtte in 2004 een nieuwe dochtervennootschap op, de BV Y. Die vennootschap ging een nieuwe winkelformule exploiteren, gericht op de verkoop van haarverzorgingsproducten. De firma verstrekte BV Y een kredietfaciliteit in rekeningcourant van maximaal € 150.000. Al ras bleek dat de nieuwe winkelformule van BV Y niet aansloeg, met name door de snel opkomende internethandel en de economische crisis. BV Y verkocht eind 2008 haar activa en passiva aan een derde. Begin 2009 boekte de huisbankier van BV Y € 103.000 af ten laste van de firma, ter aflossing van de lening die zij – met een garantstelling van de firma – aan BV Y had verstrekt. De firma verwerkte deze overboeking in de rekening-courant met BV Y, en verkreeg zo een vordering van in totaal € 158.394. Tonnie en Ton waardeerden die vordering af, wegens oninbaarheid, in de jaren 2011 tot en met 2013, tot een bedrag van € 118.796. De inspecteur verzette zich tegen die afwaardering. Hij stelde dat er sprake was van een onzakelijke lening: de firma had de lening onder zodanige voorwaarden en omstandigheden verstrekt dat zij een onzakelijk debiteurenrisico liep dat een onafhankelijke derde niet zou hebben aanvaard, ook niet tegen een hogere rentevergoeding.

Ton legde zijn geschil voor aan Rechtbank Gelderland, en die stelde hem in het gelijk!

De Rechtbank overwoog dat de bewijslast dat er sprake was van een onzakelijke lening op de inspecteur rustte. Voor de beoordeling van de zakelijkheid van de geldverstrekking moest gekeken worden naar de feiten en omstandigheden op het tijdstip waarop de kredietfaciliteit was verstrekt. In 2004, kort voor de kredietverstrekking, had een in de branche gespecialiseerde winkeladviseur een onderzoek uitgevoerd waaruit een positieve exploitatie binnen BV Y mogelijk bleek. Dit onderzoek én het feit dat BV Y een nieuw opgerichte vennootschap was, zonder besmet verleden, was voor de Rechtbank voldoende reden om te beslissen dat de inspecteur niet had voldaan aan de op hem rustende bewijslast. De Rechtbank verwierp de stelling van de inspecteur dat de jaarlijkse toename van de rekeningcourant steeds als een afzonderlijke lening moest worden aangemerkt, met een jaarlijkse toets op zakelijkheid. De inspecteur had ook niet aannemelijk gemaakt dat de lening gedurende de looptijd onzakelijk was geworden. Dat BV Y in de eerste jaren verliezen had geleden was niet ongebruikelijk bij een startende onderneming. De Rechtbank verklaarde het beroep gegrond.

Commentaar

Een nuttige uitspraak voor de praktijk. De Rechtbank legt de bewijslast volledig op de inspecteur, én houdt het bij één tijdstip voor de toets op zakelijkheid: het tijdstip van de geldverstrekking. Als op dat tijdstip een derde eenzelfde lening zou willen verstrekken, tegen een hogere rente, is geen sprake van een onzakelijke lening. Zie ook BelastingBelangen, april 2012: [De aanpak van onzakelijk debiteurenrisico: de ODR-toets](#).

Vooruitbetaalde eigenwoningrente: altijd aftrekbaar

27 juni 2019

Het vooruit betalen van eigenwoningrente is fiscaal aantrekkelijk als die rente in het jaar van vooruitbetaling tegen een hoger tarief in aftrek kan worden gebracht dan bij betaling in het jaar waar die rente op betrekking heeft. Met de aanstaande vermindering van het aftrektarief voor de eigenwoningrente – en vele andere aftrekposten, zie ook BelastingBelangen, november 2018: [Vlaktaks: minder belastingvoordeel op aftrekposten](#) – is een vooruitbetaling van dergelijke kosten fiscaal aantrekkelijk. Vooruitbetaalde eigenwoningrente is – aftrekbare – eigenwoningrente indien en voor zover die schuld op het tijdstip van de rentebetaling een eigenwoningschuld is. Als die schuld nadien niet meer kwalificeert als een eigenwoningschuld – omdat de woning is verkocht, of de eigenaar is overleden – blijft de vooruitbetaalde rente toch volledig aftrekbaar. Volgens de regels van de wet: in het jaar zelf, in gelijke delen in de toekomstige jaren, en bij overlijden het restant ineens. Rechtbank Zeeland – West-Brabant heeft recent die opmerkelijke uitspraak gedaan. Zie ook BelastingBelangen, april 2019: [Volledige aftrek vooruitbetaalde hypotheekrente](#). Dat de vooruitbetaalde rente deels betrekking heeft op de periode dat geen sprake meer is van een eigen woning is geen beletsel voor de volledige renteaftrek. De toets of de rente aftrekbaar is moet uitsluitend op het tijdstip van de vooruitbetaling plaatsvinden.

Stel een DGA heeft een eigenwoningschuld bij zijn BV. Hij betaalt op 4 januari van een jaar de eigenwoningrente voor het gehele kalenderjaar vooruit. In de daaropvolgende zomer gaat hij zijn woning verkopen of verhuren en is er derhalve niet langer sprake van een eigenwoning. Het volledige bedrag van de vooruitbetaalde rente blijft dan aftrekbaar in box 1, ook al is die rente deels toe te rekenen aan een periode dat geen sprake is van een eigen woning.

Huisvesting arbeidsmigranten kost toeristenbelasting

24 juni 2019

De toeristenbelasting is een gemeentelijke belasting die geheven wordt van bezoekers, van personen die niet in de betreffende gemeente staan ingeschreven. De belasting wordt geheven van de exploitant van het hotel, het pension, de caravan of bungalow, de plaats waar de bezoeker overnacht, en die kan de belasting aan de bezoeker doorberekenen. De hoogte van de toeristenbelasting verschilt per gemeente.

Arbeidsmigranten zijn ook vaak 'bezoekers'. De ondernemer die de huisvesting voor deze tijdelijke arbeidskrachten regelt kan met een extra kostenpost te maken krijgen, zo blijkt uit een recente uitspraak van Hof Den Bosch.

BV X exploiteerde een champignonkwekerij. Zie liet de oogstwerkzaamheden uitvoeren door arbeidsmigranten uit Bulgarije. Die waren in loondienst bij het Bulgaarse uitzendbureau Z. BV X had geen mogelijkheid om de arbeidsmigranten op haar eigen bedrijfsterrein te laten overnachten en daarom huurde zij een pand in de nabij gelegen gemeente A. Dat pand (onder)verhuurde zij aan Z, de arbeidsmigranten konden via het uitzendbureau tegen betaling woonruimte in dat pand krijgen. BV X, of een door haar aangewezen partij, trad op als beheerder van het pand, zo bleek uit de overeenkomst met Z. Bij controle in november 2015 constateerde gemeente A dat er in het pand in haar gemeente arbeidsmigranten waren gehuisvest. De gemeente legde BV X een aanslag toeristenbelasting over 2015 en een voorlopige aanslag toeristenbelasting over 2016.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant bevestigde die aanslagen, een beroepsprocedure bij Hof Den Bosch volgde. Het Hof besliste dat BV X voor beide jaren terecht als belastingplichtige voor de toeristenbelasting was aangemerkt. Haar betrokkenheid bij de verhuur van het pand was voldoende om te concluderen dat zij gelegenheid had geboden tot verblijf in het pand. BV X had over 2015 geen aangifte toeristenbelasting gedaan, zodat de bewijslast voor dat jaar moest worden omgekeerd en verzwaaard. De gemeente had de aanslag over 2015 op een redelijke schatting gebaseerd, rekening houdend met de aard van het bedrijf van BV X en de grootte en indeling van het pand. Het Hof besliste dat de voorlopige aanslag over 2016 in overeenstemming met de gemeentelijke verordening was vastgesteld.

Commentaar

Belanghebbende was over de twee jaren van de procedure – over 2015 en 2016 – in totaal zo'n € 12.000 aan toeristenbelasting verschuldigd. Dat is een stevige, onverwachte kostenpost die de arbeidsmigranten een stuk minder voordelig maakt. Belanghebbende heeft cassatie tegen de uitspraak ingesteld: als die tot een andere uitkomst leidt leest u dat in BelastingBelangen.

Achterstallig loon: niet eerder rentedragend of inbaar

24 juni 2019

De belastingwet regelt op welk tijdstip inkomsten worden 'genoten', per wanneer daarover belasting verschuldigd is. Loon is belast, ze bepaalt de wet, op het tijdstip waarop het wordt ontvangen, verrekend, ter beschikking gesteld, rentedragend of vorderbaar en tevens inbaar is geworden. Deze regeling heeft tot gevolg dat een achteraf – na een civiele procedure – toegekend loon over een reeks van jaren voor het volledige bedrag ineens wordt belast in het jaar van betaling. Het achterstallig loon is niet eerder rentedragend of inbaar geworden, zo heeft Hof Amsterdam recent beslist.

Rob Uriet ontving in 2014 na een langdurige civiele procedure bruto € 472.380 (inclusief wettelijke rente) aan achterstallig loon van zijn vroegere werkgever BV X. De BV had bij de uitbetaling daarvan € 244.380 aan loonheffing ingehouden. Rob ging in bezwaar en na afwijzing daarvan in beroep tegen die inhouding omdat hij door de belastingheffing ineens veel meer belasting verschuldigd was dan wanneer hij maandelijks zijn loon zou hebben ontvangen. Rob stelde dat het achterstallig salaris voor de belastingheffing tijdsevenredig moest worden toegerekend aan de jaren waarop het betrekking had.

Rechtbank Noord-Holland en in beroep Hof Amsterdam waren het met de inspecteur eens dat het achterstallig loon ineens in 2014 belast was. Het Hof verwierp de stelling van Rob dat het salaris al eerder belast was omdat het – door de toekenning van wettelijke rente – eerder rentedragend was geworden. Het verschuldigd worden van wettelijke rente betekent niet dat inkomsten rentedragend zijn geworden in de zin van voormelde wettelijke regeling. De Hoge Raad heeft dat eerder in 1977 al beslist en het Hof sloot daar bij aan.

Ook Rob's subsidiaire verweer dat het achterstallig loon eerder inbaar was, werd door de rechter afgewezen. Van inbaarheid in de zin van de wettelijke regeling is pas sprake als het aannemelijk is dat de schuldenaar op het eerste verzoek van de schuldeiser het loon onverwijld zal betalen. Daarvan was in de berechte situatie geenszins sprake, integendeel, belanghebbende was genoodzaakt om gerechtelijke procedures te voeren om betaling van het loon af te dwingen.

Rob verweerde zich meer subsidiair met een beroep op het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Zijn vroegere werkgever had hem zijn salaris niet gewoon tijdig per maand betaald, en vervolgens had de belastinginspecteur hem daarvoor extra gestraft door het achterstallig loon ineens te belasten. Dat was een schending van het evenredigheidsbeginsel en het discriminatieverbod, er was sprake van misbruik ... van overmacht door de overheid. Het Hof maakte korte metten met dit verweer. Belanghebbende had onvoldoende feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt die de conclusie rechtvaardigden dat het EVRM, het gelijkheidsbeginsel of het evenredigheidsbeginsel waren geschonden. Het Hof besliste dat het achterstallig loon in 2014 belast was.

Commentaar

De wettelijke regeling inzake het tijdstip van het 'genieten', het belastbaar worden van looninkomsten pakt in deze casus z(d)uur uit. De belastingheffing ineens pakt voor belanghebbende veel duurder uit – vanwege het progressief tarief in box 1 – dan een tijdsevenredige belastingheffing over een reeks van jaren.

Belanghebbende kan dat nadeel goeddeels voorkomen door toepassing van de middelingsregeling. Zover is het nog niet: belanghebbende is tegen de uitspraak in cassatie gegaan bij de Hoge Raad. Wordt vervolgd.

BOF: bezitseis per objectieve onderneming

27 juni 2019

De bedrijfsopvolgingsfaciliteit in de Successiewet – de BOF – biedt een substantieel belastingvoordeel bij schenking of vererving van een IB-onderneming of van aandelen in een BV die een onderneming drijft: zie ook BelastingBelangen, augustus 2009: [Bedrijfsopvolging door schenking of vererving van de onderneming](#).

De BOF kent meerdere voorwaarden, één daarvan is de bezitseis. Bij schenking van aanmerkelijkbelangaandelen in een BV moet die BV tenminste vijf jaar een onderneming in materiële zin hebben gedreven, bij overlijden is die termijn één jaar. Die bezitseis met de daaraan gekoppelde termijn geldt per objectieve onderneming! Bij schenking van aandelen in een holding-BV met meerdere dochtervennootschappen moet ieder van die dochtervennootschappen al vijf jaar een onderneming drijven. Is dat bij een of meer van die vennootschappen niet het geval, dan is op dat deel van het vermogen de BOF niet van toepassing. Check die termijnen voordat u de aandelen in de holding-BV aan uw beoogde bedrijfsopvolger(s) schenkt.

Opties met een Pre Brede Herwaarderingspolis?

26 juni 2019

Ik heb onlangs de financiële administratie van mijn vader overgenomen; hij kwam er niet goed meer uit. Bij het doornemen van zijn spullen kwam ik een oude verzekeringspolis tegen. De polis dateert van 1990. Zou dat een Pre Brede Herwaarderingspolis kunnen zijn? Ik heb begrepen dat dergelijke oude lijfrentepolissen fiscaal interessant zijn. Klopt het dat mijn vader die uitkeringen uit de polis zonder schenkbelasting aan mij en mijn zus kan schenken?

Antwoord

Een Pre Brede Herwaarderingspolis kent inderdaad fiscaal aantrekkelijke opties.

Allereerst moet u vaststellen of er sprake is van zo'n fiscaal vriendelijke polis. Een lijfrente valt onder de belastingregels van de Pre Brede Herwaardering als die verzekering:

- tegen premiebetaling is afgesloten op of voor 15 oktober 1990, óf
- tegen premiebetaling is afgesloten in de periode tussen 16 oktober 1990 en 1 januari 1992, en de verzekering voor 1 januari 1992 premievrij is gemaakt, óf
- tegen een eenmalige koopsom is afgesloten voor 1 januari 1992.

Als u er met dit drieluik niet uitkomt kunt u natuurlijk ook de verzekeringsmaatschappij vragen wat voor polis u in handen hebt.

De verzekeringnemer – uw vader – kan de polis benutten om periodieke lijfrente-uitkeringen aan te kopen. Daarbij gaat het om een reeks uitkeringen die vast en gelijkmatig is. Dat kan bij een verzekeraar of bij een bank. Die uitkeringen zijn belast, omdat uw vader vroeger de lijfrentepremies op zijn belastbaar inkomen in aftrek heeft gebracht. Bij een verzekeraar kan gekozen worden voor levenslange of tijdelijke uitkeringen. Bij tijdelijke uitkeringen geldt er een minimale looptijd die afhankelijk is van een 1% sterftekans. Uw vader kan ook kiezen om het lijfrentekapitaal op einddatum ineens te laten uitkeren. Dit is afkoop: de lijfrenteverplichting wordt afgekocht. De afkoopsom is belast, met inkomstenbelasting, in box 1. Anders dan bij nieuwregimelijfrenten is bij zo'n afkoop geen 20% revisierente verschuldigd. De afkoopsom is bij de begunstigde in de polis – uw vader – belast. Als hij vervolgens het nettobedrag, de uitkering na belasting, aan u en uw zus schenkt is daarover schenkbelasting verschuldigd.

De uitkeringen fiscaal vriendelijk schenken kan ook. Uw vader kan de uitkeringen aan u en uw zus schenken door zelf de lijfrente-uitkeringen aan te kopen en u en uw zus als begunstigden voor de uitkeringen aan te wijzen. Uw vader kan tijdens de looptijd die begunstiging weer wijzigen en zo controle houden over wie de uitkeringen ontvangt. De uitkeringen worden belast bij u en uw zus. Dat is voordelig als u (beiden) in een lager belastingtarief valt dan uw vader. Bij deze opzet is geen schenkbelasting verschuldigd. Het maakt daarbij niet uit hoe hoog de uitkeringen zijn. Let op: de lijfrente-uitkeringen kunnen wel – negatieve – gevolgen hebben voor uw recht op toeslagen, omdat de uitkeringen het inkomen van u en uw zus verhogen.

De fiscale aspecten van lijfrenten zijn complex. Ik raad u aan om de verschillende opties van de lijfrentepolis goed af te stemmen met uw adviseur.

Aftrek hypotheekrente bij verblijvingsbeding?

26 juni 2019

Mijn vriend en ik zijn in 2008 gaan samenwonen, met een samenlevingsovereenkomst. In die overeenkomst hebben wij een verblijvingsbeding opgenomen. In 2010 hebben we samen een huis gekocht, en dat is grotendeels gefinancierd met een aflossingsvrije hypotheek. Wij vragen ons af hoe de aftrek van de hypotheekrente uitpakt als een van ons komt te overlijden en diens aandeel in de woning door het verblijvingsbeding aan de langstlevende toekomt. Loopt de aftrek dan gewoon door? Wij hebben geen testamenten.

Antwoord

Bij het overlijden van een van uw beiden treedt het verblijvingsbeding in werking en dat bepaalt dat de goederen die uw gemeenschappelijk eigendom zijn – die op uw beider naam staan – aan de langstlevende partner toekomen. Het aandeel in de woning van de overleden partner komt toe aan de langstlevende; die kan gewoon in het huis blijven wonen, de wettelijke erfgenamen van de overleden partner kunnen de langstlevende niet 'uit het huis' zetten. Zie ook BelastingBelangen, november 2018: [Samenlevingscontract: mét verblijvingsbeding](#).

In een verblijvingsbeding is vrijwel altijd bepaald dat mét de goederen ook de daarbij bijbehorende schulden verblijven. Als uw vriend komt te overlijden, komt zijn aandeel in de woning én in de aflossingsvrije hypotheek aan u toe. Die hypotheek kan dan niet ongewijzigd doorlopen. U heeft een aflossingsvrije hypotheek op de woning, zoals dat tot 2013 gebruikelijk was. Per 1 januari 2013 is het fiscale regime voor nieuwe hypotheek – leningen die op of na 1 januari 2013 zijn afgesloten – ingrijpend gewijzigd. Zo is op nieuwe hypotheek de rente nog slechts aftrekbaar als de hypotheek in 30 jaar tijd wordt afgelost tot op nihil, waarbij de jaarlijkse aflossingen tenminste annuïtair moeten plaatsvinden. Het aandeel in de hypotheek dat door het verblijvingsbeding overgaat mag niet doorlopen onder de oude fiscale regels van voor 2013: het wordt geacht een nieuwe hypotheek te zijn. Dat betekent dat de hypothecaire lening moet worden aangepast, en aan de aflossingsverplichting moet voldoen om de renteaftrek te behouden.

U kunt deze vervelende consequentie voorkomen door beiden een testament op te stellen waarin u de woning met hypotheek over en weer aan elkaar nalaat. Als de langstlevende het aandeel in de woning en hypotheek krachtens testament verkrijgt, kan de oude hypotheek wél doorlopen onder de fiscale regels van vóór 2013. De hypotheek blijft in deze situatie aangemerkt als een 'oude' lening.

Terzijde: als u samen kinderen heeft is het opstellen van een testament sowieso wenselijk. Uw kinderen kunnen bij het overlijden van u of uw vriend hun erfdeel opeisen, en dat kan de overgang van de woning aan de langstlevende belemmeren.

Overleg met uw notaris of financieel adviseur wat in uw situatie het beste testament is.

Zonnepanelen: BTW-aftrek op bouwkosten woning!

27 juni 2019

Gaat u een nieuwe woning (laten) bouwen? En kiest u voor zonnepanelen op het dak? Laat dan niet-geïntegreerde panelen monteren! Als u voor de exploitatie van de zonnepanelen BTW-ondernemer wordt (zie ook BelastingBelangen, oktober 2013: [Met zonnepanelen bent u – particulier – BTW-ondernemer](#)) kunt u niet alleen de BTW op de aanschaf en installatie van de zonnepanelen bij de Belastingdienst terugvragen, maar ook de omzetbelasting op een evenredig deel van de bouwkosten van uw woning.

Volgens Rechtbank Gelderland kunnen niet-geïntegreerde zonnepanelen worden aangemerkt als roerende, zelfstandige goederen omdat die eenvoudig te demonteren en te verplaatsen zijn. De zonnepanelen zijn geen bestanddelen van de woning. Het dak van de woning staat dan niet alleen ten dienste van de nuttige ruimten in de woning, maar wordt ook gebruikt voor de ondersteuning van de zonnepanelen. Die zakelijke functie leidt tot een evenredige aftrek van de BTW op bouwkosten van dat dak. Deze uitspraak maakt het plaatsen van zonnepanelen fiscaal nog aantrekkelijker.

De kleine ondernemersregeling in de BTW per 2020

27 juni 2019

Per 1 januari 2020 treedt er een nieuwe kleine ondernemersregeling (KOR) in de omzetbelasting in werking. De KOR nieuwe stijl is een facultatieve, omzetgerelateerde vrijstellingsregeling in de omzetbelasting. De nieuwe KOR geldt niet alleen voor ondernemers-natuurlijke personen, maar ook voor rechtspersonen zoals een BV of een stichting. Er zijn nog veel meer verschillen met de huidige KOR-regeling. Voor de huidige KOR zie BelastingBelangen, oktober 2013: [De KOR in de BTW: klein maar fijn](#), in deze special een toelichting op de nieuwe KOR.

Kern van de nieuwe KOR

Een BTW-ondernemer die in een kalenderjaar minder dan € 20.000 omzet (exclusief BTW) behaalt kan er voor kiezen de nieuwe KOR toe te passen. De nieuwe KOR is een keuzeregeling die gekoppeld is aan de omzet, de huidige KOR is gekoppeld aan het saldo van de af te dragen BTW. Dat maakt de nieuwe KOR een stuk eenvoudiger: de berekeningen die bij toepassing van de huidige KOR nodig zijn voor de degressieve vermindering komen te vervallen. Bij een keuze voor de nieuwe KOR hoeft de ondernemer geen BTW in rekening te brengen aan zijn afnemers. Hij heeft dan – net als onder de huidige KOR – geen recht op aftrek van de hem in rekening gebrachte omzetbelasting. Voorts vervallen de administratieve verplichtingen en de ondernemer hoeft geen reguliere BTW-aangiften meer in te dienen.

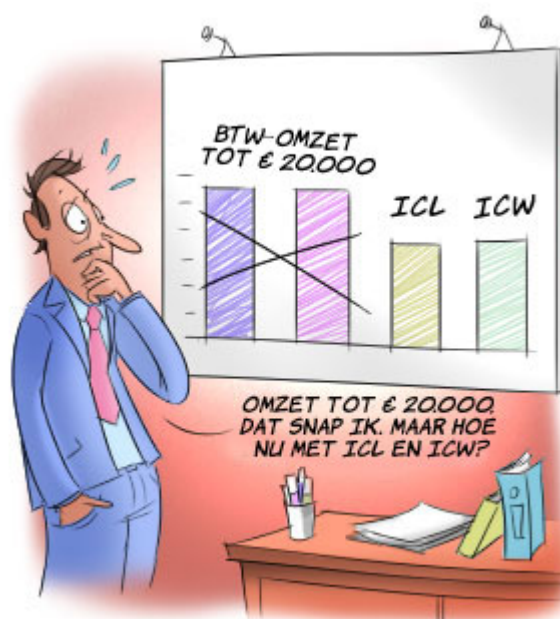
De BTW-aangifte

De BTW-ondernemer die kiest voor de nieuwe KOR hoeft – in beginsel – geen BTW-aangifte meer te doen. Dit geldt ook voor intracommunautaire leveringen (ICL) die hij vanuit Nederland verricht. Bij intracommunautaire verwervingen (ICW) van goederen treedt Nederland terug als die leveringen in het lopende of vorige kalenderjaar minder bedragen dan € 10.000. De BTW-ondernemer die kiest voor de KOR is dan buitenlandse BTW verschuldigd over de aankoop van goederen in andere lidstaten, in Nederland heeft hij ter zake geen BTW-verplichtingen. De ondernemer moet wel de inkoopfacturen bewaren, zodat de Belastingdienst desgewenst nog wel een derdenonderzoek kan uitvoeren. De ondernemer kan wel BTW verschuldigd zijn en aangifte moeten doen als de heffing naar hem is verlegd, bijvoorbeeld omdat de leverancier niet in Nederland gevestigd is. Bij overschrijding van de € 10.000 aan afstandsverkoop is belastingheffing in Nederland van toepassing en moet er BTW-aangifte worden gedaan.

De ondernemer die kiest voor de KOR moet daarnaast in nog een aantal specifieke situaties aangifte omzetbelasting doen, te weten:

- bij levering of aankoop van een (bijna) nieuw vervoermiddel aan een afnemer resp. van een leverancier uit een andere EU-lidstaat;
- bij afname van goederen of diensten van een buitenlandse ondernemer waarbij de plaats van levering Nederland is, bijv. als de KOR-ondernemer juridisch advies inwint van een in Duitsland gevestigde advocaat;
- bij invoer of inkoop van goederen waarop de verleggingsregeling van toepassing is;
- bij aankoop accijnsgoederen uit een ander EU-land.

Kleine ondernemers die BTW-aangifte moeten doen, kunnen in 2020 nog een jaaraangifte doen. Deze mogelijkheid geldt uitsluitend voor (samenwerkingsverbanden van) natuurlijke personen die een omzet hebben van minder dan € 20.000.

Kiezen voor de KOR

De ondernemer kan kiezen voor de nieuwe KOR-regeling. Die keuze moet hij vier weken vóór aanvang van het desbetreffende belastingtijdvak bij de Belastingdienst melden. De inspecteur kan bij een voor bezwaar vatbare beschikking beslissen dat de ondernemer niet in aanmerking komt voor de nieuwe KOR omdat niet aan de daarvoor geldende eisen is voldaan.

Als de ondernemer direct per 1 januari 2020 van de nieuwe regeling gebruik wil maken – omdat hij verwacht dat zijn BTW-omzet dat jaar onder de € 20.000 zal blijven – moet hij dat vóór 20 november 2019 bij de Belastingdienst melden. Dat kan sinds 1 juni 2019 via het [aanmeldformulier](#) op de website van de Belastingdienst.

Meldt de ondernemer zijn keuze later dan 20 november, dan is hij per 1 januari 2020 aan de normale BTW-regels onderworpen, en kan de KOR op zijn vroegst per 1 april 2020 ingaan.

Als de ondernemer ná 1 januari 2020 wil kiezen voor de KOR moet hij er rekening mee houden dat de Belastingdienst ongeveer vier weken nodig heeft om dit verzoek te verwerken.

Startende ondernemers die de nieuwe KOR willen toepassen moeten dat tenminste vier weken voor de start van de bedrijfsactiviteiten bij de Belastingdienst melden.

De keuze voor de KOR geldt in beginsel voor onbepaalde tijd.

De ondernemer kan de KOR opzeggen nadat die ten minste drie kalenderjaren van toepassing is geweest. Na zo'n opzegging kan de ondernemer pas na drie jaar weer in aanmerking komen voor een hernieuwde toepassing van de KOR. Deze termijn geldt ook bij overschrijding van de omzetrempel van € 20.000, zie hierna. Met deze aanpak worden jojo-effecten voorkomen.

De omzetrempel

De omzetrempel voor toepassing van de KOR is bepaald op € 20.000 (exclusief BTW) per kalenderjaar. Voor de grens van € 20.000 tellen mee:

- de in Nederland verrichte BTW-belaste leveringen van goederen en diensten;
- de omzet van diensten die BTW-vrijgesteld zijn, te weten de verhuur of levering van onroerende zaken en de leveringen en diensten van betaalmiddelen en effecten, financiële diensten of verzekering- of herverzekeringdiensten. Andere BTW-vrijgestelde omzet telt niet mee voor de omzetrempel van € 20.000.
- de omzet waarvan de BTW-heffing is verlegd naar de afnemers;
- buitenlandse transacties, zoals leveringen aan een ander EU-land, met 0% BTW.

Bij leveringen van goederen waarbij BTW over de winstmarge moet worden afgedragen, zoals bij de reisbureauregeling en de margeregeling voor gebruikte goederen, wordt alleen de winstmarge meegerekend bij de omzetrempel van € 20.000.

Een belangrijk verschil tussen de huidige en de nieuwe KOR is dat bij de nieuwe KOR de (hiervoor genoemde) BTW-vrijgestelde leveringen en diensten meetellen voor de omzetrempel. Ondernemers die deze vrijgestelde leveringen of diensten verrichten komen daardoor minder snel of mogelijk helemaal niet meer in aanmerking voor de kleine ondernemersregeling.

Een harde grens

Als de omzet in de loop van het jaar boven de grens van € 20.000 uitkomt, gaan vanaf dat moment de normale BTW-regels weer gelden. De ondernemer is vanaf dat tijdstip BTW-plichtig: hij moet weer een BTW-administratie gaan voeren, BTW-aangifte doen en facturen met BTW uitreiken. Hij moet dan de inspecteur vragen hem een BTW-aangifte uit te reiken. Als hij dat niet tijdig verzoekt, kan de inspecteur hem daarvoor een boete opleggen.

De omzet tot het tijdstip van overschrijding blijft vrij van BTW.

De ondernemer mag na de overschrijding de drie daaropvolgende jaren niet kiezen voor de kleine ondernemersregeling.

Nederland heeft een relatief lage omzetrempel voor de nieuwe KOR. In België geldt een grens van € 25.000, in Luxemburg en Oostenrijk van € 30.000 en in het Verenigd Koninkrijk van € 95.000. In Duitsland is de omzetrempel lager dan in Nederland, te weten € 17.500.

Herziening: drempel van € 500

De BTW-aftrek op roerende en onroerende zaken is niet definitief op het moment dat de investering is gedaan en die zaak in gebruik is genomen. De aftrek kan worden herzien als de betreffende zaak alsnog voor BTW-vrijgestelde prestaties gebruikt gaat worden. De herzieningsperiode is voor investeringen in roerende zaken vier jaar na afloop van het boekjaar van eerste ingebruikname, voor onroerende zaken is dat negen jaar. Een keuze voor de KOR binnen de herzieningsperiode kan tot gevolg hebben dat eerder afgetrokken BTW gedeeltelijk moet worden terugbetaald aan de Belastingdienst. De wetgever heeft daarbij een drempel ingevoerd van € 500 per kalenderjaar: een herziening tot dit bedrag (per jaar) kan achterwege blijven. De drempel voorkomt dat veel particuliere eigenaren van zonnepanelen de BTW-aftrek moeten herzien.

Belaste verhuur: geen KOR!

Ondernemers die kiezen voor de KOR kunnen nimmer meer opteren voor een BTW-belaste verhuur van onroerende zaken (anders dan – gedeelten van – gebouwen die als woning worden gebruikt). De ondernemer die thans BTW-belast verhuurt en dat wil blijven doen, kan zich niet aanmelden voor de nieuwe KOR. Aanmelding voor de KOR betekent het einde van de BTW-belaste verhuur en dat kan leiden tot BTW-herziening.

Wat te doen?

BTW-ondernemers die eerder ontheffing van administratieve verplichtingen hebben verkregen, hebben onlangs van de Belastingdienst een brief gehad met daarin de vraag of zij nog economische activiteiten verrichten. Is dat het geval, dan hoeft de ondernemer niet te reageren. Hij krijgt dan later in het jaar bericht van de Belastingdienst dat hij wordt aangemeld voor de nieuwe KOR. Verricht de ondernemer geen economische activiteiten meer, dan wordt hij verzocht om zich te laten afvoeren voor de BTW. De Belastingdienst hoeft deze ondernemer dan later in het jaar niet aan te melden voor de KOR.

BTW-ondernemers kunnen in vier groepen worden verdeeld bij de te nemen actie voor de nieuwe KOR.

1. *De ondernemer heeft ontheffing van administratieve verplichtingen en een omzet (in 2020) van niet meer dan € 20.000.*

Voor deze ondernemer gaat de nieuwe KOR automatisch in. De ondernemer hoeft in 2020 geen BTW in rekening te brengen en af te dragen, hij heeft geen recht op vooraftrek en behoudt de ontheffing van administratieve verplichtingen.

De ondernemer hoeft geen actie te ondernemen tenzij hij de toepassing van de KOR niet wenselijk vindt. Bijvoorbeeld omdat de KOR tot herziening van de eerdere BTW-aftrek leidt. De ondernemer moet toepassing van de vrijstelling opzeggen via het [afmeldformulier](#) op de website van de Belastingdienst. Dat kan tot uiterlijk 20 november 2019 worden ingevuld.

2. *De ondernemer heeft geen ontheffing van administratieve verplichtingen en een omzet (in 2020) van niet meer dan € 20.000.*

Voor deze ondernemers gaat de KOR niet automatisch in. De ondernemer moet in 2020 in beginsel BTW in rekening brengen en afdragen én voldoen aan zijn administratieve - en factureringsverplichtingen. Hij heeft recht op aftrek van voorbelasting, tenzij dit recht beperkt is, omdat hij vrijgestelde prestaties verricht. De ondernemer moet verzoeken om toepassing van de KOR. Hij kan tot uiterlijk 20 november 2019 daartoe een verzoek indienen via het [aanmeldformulier](#) op de website van de Belastingdienst. Door een keuze voor de KOR kan de ondernemer in 2020 geen btw meer in aftrek brengen en kan hij geconfronteerd worden met een terugbetaling van BTW op grond van de herzieningsregeling.

3. *De ondernemer heeft ontheffing van administratieve verplichtingen en meer dan € 20.000 omzet (in 2020).*

De ondernemer kan geen gebruik maken van de nieuwe KOR.

De ondernemer hoeft geen actie te ondernemen, tenzij hij niet wordt uitgenodigd tot het doen van BTW-aangiften in 2020. Dan moet hij de Belastingdienst vragen hem een BTW-aangifte uit te reiken. De BTW over het eerste kwartaal 2020 moet uiterlijk 30 april 2020 worden voldaan. De ondernemer dient vóór 30 april 2020 uitgenodigd te zijn tot het doen van aangifte of daar anders zelf om te verzoeken.

4. *De ondernemer heeft geen ontheffing van administratieve verplichtingen en een omzet (in 2020) van meer dan € 20.000.*

De ondernemer kan geen gebruik maken van de nieuwe KOR en hij hoeft geen actie te ondernemen.

Kan ik mijn zoon onterven?

26 juni 2019

Ik ben weduwnaar, ik heb een zoon en die gaat niet goed. Ik wil hem onterven en mijn vermogen aan zijn drie kinderen, mijn kleinkinderen, nalaten. Een paar jaar geleden is mijn zoon de verkeerde kant opgegaan, en dat heeft onze vader-zoonrelatie sterk onder druk gezet. Met mijn kleinkinderen heb ik een prima verstandhouding; zij zijn volwassen, leiden hun eigen leven en doen nuttige dingen. Ik heb hen vorig jaar alle drie een ton geschonken om hun hypotheek deels af te lossen. Hoe pakt een en ander uit als ik bij testament mijn zoon onterf en mijn vermogen aan mijn drie kleinkinderen, ieder een derde deel nalaat?

Antwoord

U kunt uw zoon onterven. Maar dat betekent niet dat hij niets van uw vermogen krijgt!

Uw zoon kan als wettelijk erfgenaam altijd een beroep doen op zijn legitieme portie. Hij kan aanspraak maken op de helft van de erfenis waarop hij recht zou hebben gehad als hij niet was onterfd. Als u uw drie kleinkinderen bij testament aanwijst als uw erfgenamen, verkrijgen zij ieder een derde deel van de helft van uw vermogen. De andere helft gaat op aan de legitieme portie voor uw zoon. U kunt de aanspraak van uw zoon niet verlagen door alvast schenkingen aan uw kleinkinderen te doen. De schenkingen voor de eigen woning die u vorig jaar uw kleinkinderen hebt gegeven, moeten worden meegeteld bij het vaststellen van de legitieme portie van uw zoon. Als u uw kleinkinderen bij elkaar € 300.000 hebt geschonken, neemt de legitieme portie van uw zoon daardoor met € 150.000 toe. Op die manier komt zijn legitieme portie hoger uit dan de helft van uw nalatenschap.

Van belang is ook of uw zoon nog recht heeft op zijn erfdeel van uw overleden vrouw, zijn moeder. Als bij haar overlijden haar nalatenschap in gelijke delen verdeeld is tussen u en uw zoon – als zij bij testament niet anders heeft bepaald – krijgt uw zoon eerst nog wat hem toekomt van zijn moeder. Pas daarna wordt uw nalatenschap vastgesteld.

Uw zoon heeft ruim de tijd om een beroep op zijn legitieme portie te doen. Dat verzoek moet gedaan worden binnen een door de erfgenamen gestelde redelijke termijn, en uiterlijk binnen een periode van vijf jaar na uw overlijden. Dat kan met een simpele verklaring, naar de erfgenamen.

Als uw zoon een beroep doet op zijn legitieme portie, maakt hem dat niet alsnog erfgenaam. Hij heeft recht op een geldbedrag, hij heeft een vordering op de erfgenamen. Hij heeft geen recht op afgifte van goederen en hij kan ook niet meebeslissen als er goederen uit uw nalatenschap worden verkocht. U kunt in uw testament gebruikmaken van een niet-opeisbaarheidsclausule en zo regelen dat uw zoon zijn legitieme portie voor langere tijd niet kan opeisen.

Tot slot: als u uw zoon buiten uw erfenis wilt houden is er meer erfbelasting verschuldigd. Voor uw zoon geldt een tarief van 10% over de eerste € 124.727, en 20% over het meerdere, voor uw kleinkinderen komt daar een opslag van 80% bovenop. Hun tariefstelling komt uit op 18% en 36%.

Overleg eens met uw zoon én uw adviseur of er geen andere oplossing is voor uw verstoorde vader-zoonrelatie.

Jubelton: ook voor al betaalde verbouwingskosten!

27 juni 2019

De jubelton: wie kent hem niet.

De Successiewet kent een eenmalige hoge vrijstelling voor een schenking van een ton voor de eigen woning. De vrijstelling geldt voor schenkingen aan eenieder die tussen de 18 en 40 jaar jong is, een familieband is niet vereist als de 'jubelton' maar gebruikt wordt voor de koop of verbouwing van een eigen woning, ofwel de aflossing van de eigenwoningschuld of restschuld. Zie ook BelastingBelangen, november 2018: [Vrije schenking eigen woning: € 100.800 in 2018](#).

Rechtbank Gelderland heeft recent beslist dat deze vrijstelling ook kan worden benut als de begiftigde de verbouwingskosten aan zijn eigen woning al heeft gemaakt en betaald vóórdat hij de jubelton heeft ontvangen. De wet eist dat de begiftigde het geschonken bedrag in het jaar van schenking of in de daarop volgende twee kalenderjaren besteed moet hebben aan verbetering of onderhoud van de woning. Daarbij is geen volgtijdelijk verband voorgeschreven. Anders gezegd: de jubelton (in 2019 opgelopen tot € 102.010) kan ook voor voorgeschoten kosten! Zie ook BelastingBelangen, februari 2019: [Jubelton: ook bij verbouwing vóór de schenking](#).

Buurman's grond: een aanhorigheid?

26 juni 2019

Mijn buurman wil mij een deel van zijn perceel verkopen. Het gaat om zo'n 3.000 meter, die grenst aan mijn achtertuin. Na jarenlang soebatten is hij akkoord met de verkoop. Ik wil op dat perceel en een deel van mijn achtertuin een paardenbak, met paddock en paardenstal plaatsen. De gemeente vindt dat best, een vergunning krijg ik wel. Mijn vrouw en dochter zijn echte 'paardengekken', en mijn vrouw wil die hobby misschien ook wel wat meer zakelijk gaan invullen. Kan ik de geldlening ter financiering van het perceel als eigenwoninglening aanmerken en de rente in aftrek brengen op mijn box 1 inkomen?

Antwoord

Dat hangt er van af.

U kunt de lening als eigenwoninglening aanmerken en de rente in aftrek brengen op uw box 1 inkomen als het perceel – met de daarop te plaatsen paardenbak en dergelijke – als een aanhorigheid van uw eigen woning kan worden aangemerkt. De belastingrechter noemt drie kenmerken om te kunnen spreken van een aanhorigheid: het perceel moet behoren bij de eigen woning, daaraan dienstbaar zijn, en in gebruik zijn bij de bewoners van die eigen woning.

Op basis van de door u genoemde feiten kan het perceel cum annexis als een aanhorigheid worden aangemerkt mits u het allemaal niet te grootschalig, te zakelijk opzet. Als de paardenbak en dergelijke voor 'huiselijk' gebruik bestemd zijn, voor uw vrouw en dochter, is het perceel een deel van uw eigen woning. Het behoort bij uw woning.

Als uw vrouw de accommodatie zakelijk gaat gebruiken, en ook derden tegen betaling gebruik kunnen maken van de paardenbak en dergelijke, is de kwalificatie als aanhorigheid kwestieus. In zo'n situatie kan de Belastingdienst stellen dat er sprake is van resultaat uit overige werkzaamheden, of wellicht zelfs een onderneming, en moet het perceel met de accommodatie én de bijbehorende lening tot het resultaat- of ondernemingsvermogen gerekend worden. De rente op de lening kan dan in mindering worden gebracht op dat resultaat dan wel de winst uit onderneming. Als uw vrouw deze activiteiten oppakt, zal dat resultaat/winst uit onderneming bij haar in de belastingheffing worden betrokken.

Afwezigheid van alle schuld (avas): een strenge toets

24 juni 2019

Als een ondernemer de wet overtreedt en dat bestraft wordt met een verzuimboete – bijvoorbeeld het te laat afdragen van de verschuldigde belasting – kan hij die boete voorkomen als er sprake is van avas, afwezigheid van alle schuld. De ondernemer moet dan feiten en omstandigheden aandragen – en die bij betwisting aannemelijk maken – waaruit blijkt dat 'hij alle in de gegeven omstandigheden van hem in redelijkheid te vergen zorg heeft betracht om te bewerkstelligen dat het verschuldigde bedrag tijdig op de rekening van de Belastingdienst is bijgeschreven'. De bewijslast rust op de ondernemer, en dat is vaak een – te – zware last. Voor avas geldt een strenge toets, zo blijkt uit een recente uitspraak van Hof Arnhem-Leeuwarden.

NV X stelde op 30 december 2016 een dividend van € 653.595 beschikbaar. De NV droeg de daarover verschuldigde dividendbelasting van € 98.039 te laat af, op 7 februari 2017, acht dagen ná afloop van de wettelijke betalingstermijn. De gemachtigde van NV X had bij mailbericht van 3 februari 2017 nog herinnerd aan de afdrachtverplichting, de (bestuurder van de) NV had dat bericht terzijde gelegd en de dividendbelasting pas een paar dagen later afgedragen.

De inspecteur legde NV X een verzuimboete op van € 2.941 (3% van € 98.039) wegens de te late afdracht. NV X ging in beroep tegen de verzuimboete en stelde dat die vernietigd moest worden omdat er sprake was van afwezigheid van alle schuld (avas). Hof Arnhem-Leeuwarden overwoog dat belanghebbende voor een geslaagd beroep op avas aannemelijk moest maken dat zij alle in redelijkheid te vergen zorg had betracht om te bewerkstelligen dat het verschuldigde bedrag tijdig op de rekening van de

Belastingdienst was bijgeschreven. NV X had dat niet aangetoond. De NV wist in ieder geval op 3 februari 2017 dat zij de dividendbelasting uiterlijk op 30 januari 2017 had moeten betalen. Als zij toen de verschuldigde belasting onmiddellijk had betaald – en niet had gewacht tot 7 februari 2017 – had zij een beroep kunnen doen op de coulanceregeling. Op grond van die regeling wordt geen verzuimboete opgelegd als de belasting binnen zeven dagen na afloop van de wettelijke betalingstermijn wordt voldaan. Het Hof vond aannemelijk dat de gemachtigde bij de bespreking van de voorgenomen dividenduitkering had meegedeeld dat de dividendbelasting uiterlijk op 30 januari 2017 moest worden afgedragen. De NV had daarna zelf de vinger aan de pols moeten houden voor een tijdige betaling. Het Hof vond wel dat de boete gematigd moest worden omdat er sprake was van een wanverhouding tussen de mate van verwijtbaarheid en de opgelegde boete. De NV had de verschuldigde belasting acht dagen te laat betaald. Als zij die belasting één dag eerder had betaald was er op grond van de coulanceregeling geen boete opgelegd. Het Hof matigde de boete tot € 1.500; dat bedrag was passend en geboden voor het verzuim van belanghebbende.

Commentaar

Afwezigheid van alle schuld is een buitenwettelijke schuldsluitingsgrond. Dat de rechter een beroep op avas streng toetst is volkomen terecht. Deze procedure maakt duidelijk dat een beroep op een andere strafverminderende omstandigheid – een wanverhouding tussen de ernst van het feit en de opgelegde boete – vaak een betere kans van slagen heeft.

Check samenloop inleners- en bestuurdersaansprakelijkheid

27 juni 2019

De ontvanger van de Belastingdienst is een machtige schuldeiser; hij kan een ondernemer in moeilijkheden 'maken en breken'. Hij heeft een preferente positie als schuldeiser, en een surplus aan juridische invorderingsmaatregelen. Bijvoorbeeld uit hoofde van de inleners- en bestuurdersaansprakelijkheid.

Als u als ondernemer personeel inleent van een andere ondernemer, en die andere ondernemer – de uitlener, het uitzendbureau – komt zijn fiscale verplichtingen niet na, dan kunt u als inlener aansprakelijk gesteld worden voor de loon- en omzetbelasting die de uitlener verschuldigd is over de aan u geleverde diensten. Vereist is dan wel dat het ingeleende personeel onder uw leiding en toezicht heeft gewerkt. Maar dat vindt de rechter al snel het geval. De inlener die zich verzet tegen zo'n aansprakelijkstelling wijst vaak in de richting van de bestuurders van de BV-uitlener. Waarom worden die niet eerst aansprakelijk gesteld? De wet kent geen rangorde tussen beide aansprakelijkheidsregelingen. Anders gezegd: de ontvanger mag beide aansprakelijkstellingen tegelijkertijd oppakken.

Hier geldt één belangrijke uitzondering: als de uitlener een BV is met slechts één werknemer / bestuurder moet de ontvanger eerst de bestuurdersaansprakelijkheid stellen en afwikkelen voordat hij de inlenersaansprakelijkheid kan invoeren.

Is uw uitlener een BV met één of meerdere werknemers/ bestuurders? Check het: het kan de inlenersaansprakelijkheid voorkomen.

Verplicht sparen in de VvE: geen vrijstelling in box 3

24 juni 2019

In Nederland zijn er 1,2 miljoen woningen – appartementen – die zich in een Vereniging van Eigenaren (VvE) bevinden. Deze huiseigenaren zijn verplicht om jaarlijks een bedrag in de VvE te sparen, in een reservefonds ter dekking van de kosten van groot onderhoud. Voor de huiseigenaar is het lidmaatschapsrecht van een VvE een vermogensrecht dat tot de grondslag van box 3 behoort: hij is vermogensrendementsheffing verschuldigd over zijn aandeel in het VvE-reservefonds. Die heffing klemt omdat de huiseigenaar niet vrijelijk kan beschikken over dat spaarbedrag. Het kabinet heeft – in antwoord op Kamervragen – meegedeeld het niet wenselijk te vinden om een vrijstelling in box 3 in te voeren voor het vermogen in een VvE.

Op 1 januari 2018 is de Wet verbetering functioneren verenigingen van eigenaars in werking getreden. Deze wet verplicht VvE's om jaarlijks een vast bedrag te reserveren voor groot onderhoud, door storting in een reservefonds. Het jaarlijks te reserveren bedrag is 0,5% van de herbouwwaarde, of een lager bedrag gebaseerd op een meerjarenonderhoudsplan (MJOP).

Het lidmaatschapsrecht in een VvE is voor de huiseigenaar een vermogensrecht dat in box 3 valt. Het aandeel in het VvE-vermogen is geen onderdeel van de eigenwoning in box 1, het maakt deel uit van het VvE-lidmaatschapsrecht en valt derhalve in box 3. De belastingrechter heeft dat standpunt bevestigd (zie ook BelastingBelangen, februari 2009: [Aandeel vermogen VvE: belast in box 3](#)). Daarmee is een gelijke behandeling tot stand gebracht met huiseigenaren die geen lid zijn van een VvE en die zelf reserveren voor toekomstige onderhoudskosten. Dergelijke reserves behoren eveneens tot het box 3-vermogen. Verschil is wel dat de huiseigenaar / lid van een VvE niet vrijelijk kan beschikken over zijn deel van het VvE-vermogen: de VvE is terzake bevoegd. Dat verschil is voor het kabinet geen reden om een vrijstelling in box 3 in te voeren voor vermogen in een VvE, zo blijkt uit de recente beantwoording van vragen vanuit de Tweede Kamer.

Het lidmaatschapsrecht in een VvE kan in box 3 tot zowel een bezitting als een schuld leiden. Als een VvE een lening heeft afgesloten voor de onderhoudskosten, zijn de huiseigenaren (voor hun deel) van die schuld hoofdelijk verbonden. Voor de huiseigenaar komt zijn aandeel in die schuld dan in mindering op zijn box 3 vermogen.

Financiën heeft in het eigenwoningbesluit van juni 2010 goedgekeurd dat zo'n aandeel in de schuld bij de huiseigenaar – onder voorwaarden – als een eigenwoningsschuld in box 1 kan worden aangemerkt. Deze goedkeuring moet nog worden aangepast aan de per 1 januari 2013 gewijzigde wetgeving voor de eigenwoning, in het bijzonder aan de verplichte aflossing van een eigenwoninglening in 30 jaar. Deze herziening zal geen gevolgen hebben voor huiseigenaren die gebruik maken van de huidige goedkeuring: hun rechtspositie zal worden gerespecteerd gedurende de resterende looptijd van de VvE-lening.

Commentaar

Verplicht sparen en niet over je spaargeld kunnen beschikken: veel huiseigenaren die lid zijn van een VvE kunnen er over meepraten. De huiseigenaar moet geld inleggen, vaak maandelijks een vast bedrag, en de VvE beslist wanneer en voor welk onderhoud het reservefonds wordt aangesproken. Dat het spaarsaldo geen deel uitmaakt van de eigenwoning blijkt ook bij verkoop van de woning, als de koper het aandeel in het VvE-vermogen overneemt. Over dat deel van de koopsom is geen overdrachtsbelasting verschuldigd: zie ook BelastingBelangen, februari 2018: [Géén OVB over vergoeding aandeel VvE](#).

Schenking kort voor overlijden: volle compensatie

27 juni 2019

Hebt u een schenking ontvangen 'in het zicht van overlijden'? Als de gulle geveer binnen 180 dagen na de schenking komt te overlijden en de begiftigde is ook erfgenaam van de schenker, dan wordt die schenking alsnog opgeteld bij de erfrechtelijke verkrijging van de erfgenaam/begiftigde. De wetgever heeft deze 180-dagenregeling in de wet opgenomen om te voorkomen dat met schenkingen kort voor het overlijden een belastingvoordeel kan worden behaald.

De begiftigde mag de betaalde schenkbelasting in mindering brengen op de alsnog verschuldigde erfbelasting, om een dubbele belastingheffing te voorkomen. Hof Arnhem-Leeuwarden heeft recent beslist dat de begiftigde het volledige bedrag van de schenkbelasting in mindering kan brengen op de verschuldigde erfbelasting, en niet slechts een evenredig deel zoals de Belastingdienst 'standaard' doet. Claim een volledige compensatie!

Let op: de 180-dagenregeling geldt niet voor schenkingen die onder de eenmalige hoge vrijstellingen vallen.

Meewerkbeloning van € 1.500: geen aftrek als vrijwilligersvergoeding

26 juni 2019

Veel MKB-ondernemers drijven hun onderneming samen met de partner. De ondernemer kan de beloning voor die werkzaamheden als bedrijfskosten opvoeren, de partner moet die aangeven als resultaat uit overige werkzaamheden. Door de meewerkbeloning wordt de winst uit onderneming deels aan de partner toegerekend, en dat kan fiscaal voordelig uitpakken.

De meewerkbeloning moet wel tenminste € 5.000 bedragen. De wet hanteert dit normbedrag voor een aftrek op de winst: de ondernemer kan een lagere vergoeding niet aftrekken. Ook niet als vrijwilligersvergoeding, zo blijkt uit een recente uitspraak van Rechtbank Den Haag.

Bram Steng was als ondernemer druk met het acquireren en (her)redigeren van manuscripten van boeken. Zijn echtgenote hielp hem bij die werkzaamheden: zij voerde teksten en tabellen in en (her)redigeerde moeilijk leesbare zinnen. Haar werkzaamheden namen enkele uren per week in beslag. Bram betaalde zijn vrouw daar jaarlijks € 1.500 voor. Die vergoeding bracht hij in mindering op zijn winst uit onderneming. De inspecteur schrapte die kostenpost, met een verwijzing naar de wettelijke kostenaftrekbeperking: een vergoeding van minder dan € 5.000 voor de arbeid van de partner in de onderneming is niet aftrekbaar.

Voor Rechtbank Den Haag verdedigde Bram een aftrek als vrijwilligersvergoeding.

Hij stelde dat de kostenaftrekbeperking voor een beloning tot € 5.000 betrekking had op andersoortige arbeid dan de arbeid van een vrijwilliger. Voor een vrijwilligersvergoeding bestond geen minimumbedrag voor aftrek. Rechtbank Den Haag maakte korte metten met dit standpunt.

De vergoeding was minder dan € 5.000 en derhalve op grond van de wettekst niet aftrekbaar op belanghebbende's winst uit onderneming. Volgens de Rechtbank was het niet van belang of de vergoeding een vrijwilligersvergoeding was. De beantwoording van die vraag was alleen van belang voor de belastingheffing van de echtgenote, en die was niet aan de orde in de procedure. De Rechtbank verklaarde het beroep ongegrond.

Commentaar

Niet geschoten is altijd mis, maar de kans dat dit schot raak zou zijn was wel erg klein.

De wetgever heeft de ondergrens van € 5.000 ingevoerd om de belastingheffing bij de partner – als resultaat uit overige werkzaamheden – over relatief bescheiden bedragen uit te sluiten. Als de ondernemer de (te lage) vergoeding niet kan aftrekken op zijn winst, is die vergoeding bij de echtgenote ook niet belast. Uit de wetsgeschiedenis van de kostenaftrekbeperking tot € 5.000 blijkt niet(s) van een onderscheid tussen 'echt werk' en 'vrijwilligerswerk'. Belanghebbende's standpunt was gebaseerd op wensdenken.

Horecaondernemer: alle kasgegevens bewaren!

27 juni 2019

Ondernemers moeten zich houden aan de boekhoud- en bewaarplicht. Zij moeten 'van hun vermogenstoestand en van alles betreffende hun bedrijf ... naar de eisen van dat bedrijf op zodanige wijze een administratie voeren en de daartoe behorende boeken, bescheiden en andere gegevensdragers op zodanige wijze bewaren dat te allen tijde hun rechten en verplichtingen alsmede de voor de heffing van belasting van belang zijnde gegevens hieruit duidelijk blijken'.

Voor horecaondernemers houdt deze boekhoud- en bewaarplicht in dat zij alle kasgegevens van hun horeca-etablisement moeten bewaren. Let op: als uw kassasysteem onvoldoende mogelijkheden biedt om die gegevens te bewaren, komt dat voor uw rekening en risico.

U moet die gegevens zodanig bewaren dat een goede en efficiënte controle door de Belastingdienst mogelijk is. Als de inspecteur een informatiebeschikking heeft afgegeven en u niet aan de boekhoud- en bewaarplicht voldoet, dreigt een omkering van de bewijslast. De inspecteur hoeft niet meer aan te tonen dat zijn correctie juist is, u moet aantonen dat de correctie van de Belastingdienst niet juist is. En dat is lastig.....

Heretikettering: bijzondere omstandigheid vereist

24 juni 2019

Vermogensbestanddelen die een ondernemer gebruikt voor het drijven van zijn onderneming én voor privédoeleinden, behoren tot zijn keuzevermogen. Hij kan die zaken binnen de grenzen van de redelijkheid tot zijn ondernemings- of zijn privévermogen rekenen. Die keuze moet hij maken in het jaar waarin het dat goed voor zijn onderneming gaat gebruiken. De ondernemer kan zijn keuze nog wijzigen zolang de belastingaanslag over dat jaar nog niet onherroepelijk vaststaat. Is de keuze definitief, dan is een herziening van die keuze slechts mogelijk als er sprake is van een bijzondere omstandigheid die zo'n keuzeherziening rechtvaardigt. Uit een recente uitspraak van Hof Arnhem-Leeuwarden blijkt duidelijk dat de ondernemer zo'n bijzondere omstandigheid moet aantonen.

Ondernemer Ab Ces kocht op 31 mei 2012 een Audi S8. Hij rekende deze auto tot zijn ondernemingsvermogen, en gebruikte die voor zakelijke én privédoeleinden. Ab hield geen kilometeradministratie bij. Per 22 december 2012 bracht hij de Audi over naar zijn privévermogen; daarbij ontstond een boekverlies van € 16.700 dat hij ten laste van zijn winst uit onderneming bracht. Op 28 maart 2013 kocht Ab een nieuwe Audi S8 4.0 quattro; daarbij ruilde hij zijn (privé) Audi S8 in. Ab rekende de nieuwe Audi tot het ondernemingsvermogen. Hij hield een kilometeradministratie bij, en daaruit bleek dat hij van 28 maart tot en met 31 december 2013 slechts 232 kilometer voor privédoeleinden had gereden. Ab nam voor 2013 dan ook geen bijtelling voor privégebruik in aanmerking.

Na een boekenonderzoek legde de inspecteur Ab een navorderingsaanslag op over 2012. Hij accepteerde het boekverlies van € 16.700 op de naar privé overgebrachte auto niet: zijns inziens was die auto tot 28 maart 2013, bij de inruil op de nieuwe S8, tot Ab's ondernemingsvermogen blijven behoren. Bij het vaststellen van de aanslag over 2013 hield de inspecteur rekening met een afschrijving op de oude Audi, én hij nam voor beide auto's een bijtelling voor privégebruik – tijdsevenredig – in aanmerking. Ab was het daar niet mee eens. Hij overlegde een notariële verklaring waarin hij had laten vastleggen dat hij met zijn oude Audi van 22 december 2012 tot en met 28 maart 2013 slechts 13 privéritten had gemaakt; alle overig gebruik van die auto was zakelijk. En Ab's werknemers verklaarden dat Ab regelmatig hun auto's had gebruikt om naar klanten te rijden in die periode.

In de daaropvolgende procedure stelde Hof Arnhem-Leeuwarden de inspecteur in het gelijk.

Belanghebbende moest aannemelijk maken dat er sprake was van een bijzondere omstandigheid die rechtvaardigde dat hij de Audi in 2012 naar zijn privévermogen kon overbrengen. Het Hof overwoog dat een ingrijpende wijziging in het gebruik een bijzondere omstandigheid kan zijn, maar zo'n gewijzigd gebruik van de auto was niet gebleken. Belanghebbende had geen kilometeradministratie bijgehouden en ook geen inzicht gegeven in het feitelijk gebruik van zijn auto. Zijn verklaring bij de notaris en de verklaringen van de werknemers sloten niet uit dat met die auto ook zakelijke kilometers waren gereden, en een en ander werd niet ondersteund door verifieerbare gegevens.

Het Hof besliste dat Ab's oude Audi tot zijn ondernemingsvermogen was blijven behoren. Voorts stond vast dat hij beide auto's in 2013 op jaarbasis voor meer dan 500 kilometer voor privédoeleinden had gebruikt; de inspecteur had terecht de bijtelling privégebruik auto in aanmerking genomen.

Commentaar

De ondernemer die een vermogensbestanddeel van zijn ondernemingsvermogen naar zijn privévermogen wil overbrengen – of vice versa – moet aantonen dat er sprake is van een bijzondere omstandigheid die zo'n heretikettering toestaat. De rechter heeft als bijzondere omstandigheden erkend een ingrijpende wijziging in het gebruik, een ingrijpende wijziging in de juridische verhouding ten opzichte van het vermogensbestanddeel en – soms – een wetswijziging. Zie ook BelastingBelangen, juni 2011: [Een verkeerde keuze is geen fout](#). De belanghebbende in deze procedure kon die bijzondere omstandigheid niet aannemelijk maken. Dat kostte hem de belastingheffing over de bijtelling privégebruik auto én de aftrek van het boekverlies.

ZZP-er met VAR-verklaring: geen LB inhouden

24 juni 2019

De opdrachtgever die werkzaamheden laat uitvoeren door een ZZP-er mag op de daarvoor overeengekomen vergoeding geen loonheffing inhouden als die ZZP-er voor de betreffende werkzaamheden over een correcte VAR-verklaring beschikt. Ook niet als de opdrachtgever vreest dat de Belastingdienst hem als inhoudingsplichtige zal aanmerken, of als kwaadwillende voor de DBA, en hem bij naheffing een forse boete zal opleggen.

Barbara Kruid was sinds 2010 gastdocente bij de Stichting Hogeschool Rotterdam. Barbara was zzp-er; zij beschikte over een VAR-verklaring voor de door haar verrichte onderwijstaak. Begin 2016 bracht Barbara een offerte uit aan de Hogeschool voor een onderwijsproject. Zij vroeg een vergoeding van € 55 per uur exclusief BTW, in totaal € 5.830 voor het project, te betalen in twee termijnen. De Hogeschool ging daar mee akkoord en Barbara stuurde in mei 2016, na afronding van het eerste deel van de collegecycle, een factuur van € 2.750. De Hogeschool hield bij de betaling van die factuur loonbelasting in en betaalde (netto) € 1.351,35. Barbara verzette zich daartegen: zij stelde dat de Hogeschool geen loonbelasting had mogen inhouden op haar factuur en vorderde in een civiele procedure de betaling van het volledige factuurbedrag. De Hogeschool stelde daar tegenover dat zij wettelijk verplicht was om loonbelasting in te houden, omdat zij – mede vanwege de inwerkingtreding van de Wet DBA – het risico liep dat de Belastingdienst haar als inhoudingsplichtige zou aanmerken. De Hogeschool was eerder gecontroleerd door de Belastingdienst en uit dat onderzoek – dat eind 2015 was afgerond – bleek duidelijk dat de Belastingdienst van mening was dat de gastdocenten bij de Hogeschool in loondienst waren. De Hogeschool stelde voor de rechter dat wanneer zij geen loonbelasting zou inhouden, zij als 'kwaadwillende' kon worden aangemerkt en dan een boete van 50% kon krijgen.

Hof Den Haag – de civiele kamer – stelde vast dat uit de correspondentie tussen de Hogeschool en belanghebbende bleek dat het opleidingsinstituut haar zonder voorbehoud € 55 per uur zou betalen, ex BTW, en zonder inhouding van loonbelasting. Dat de Hogeschool vanwege deze arbeidsrelatie een naheffingsaanslag, met boete, kon krijgen, kwam voor risico van de Hogeschool. De Hogeschool wist al langer dat de Belastingdienst het standpunt innam dat de arbeidsverhouding met de gastdocenten als een dienstverband in fiscale zin moest worden aangemerkt. De Hogeschool was daar bij nieuwe contracten ook vanuit gegaan, maar bij de overeenkomst met belanghebbende in 2016 had zij geen afspraken gemaakt over het inhouden van loonbelasting. Het Hof besliste dat de inhouding van loonbelasting niet was toegestaan.

Commentaar

Deze uitspraak maakt duidelijk dat opdrachtgevers zich niet kunnen 'wapenen' tegen een mogelijke naheffing van loonbelasting, met boete, door die belasting alsnog in te houden op de vergoeding van de ZZP-er. Een correcte VAR-verklaring verbiedt die inhouding. Het blijft wachten op nieuwe wetgeving, voor opdrachtgevers én ZZP-ers, om hun fiscale positie adequaat te kunnen invullen. Maar die blijft nog wel even uit: zie ook BelastingBelangen, december 2018: [Voortgang ZZP-wetgeving: werken als zelfstandige](#).

Uw adviseur: met zorg kiezen en goed samenwerken

27 juni 2019

Als u, ondernemer, uw fiscale zaken door een deskundige adviseur laat verzorgen, kan u geen opzet of grove schuld worden verweten voor fouten in uw aangiften. Dat betekent dat u geen boeten kunnen worden opgelegd. Maar dan is wel vereist dat de ondernemer "de zorg heeft betracht die redelijkerwijs van hem kan worden geveerd bij de keuze van zijn adviseur en bij de samenwerking met die adviseur". Voorkom mankementen in de samenwerking met uw adviseur. Zorg voor een correcte, tijdige informatievoorziening. Het bespaart u de boete!

BTW-teruggaaf op oninbare facturen

26 juni 2019

De ondernemer die zijn afnemer op factuur BTW in rekening heeft gebracht en die belasting heeft afgedragen aan de schatkist, kan die belasting weer terugkrijgen als die afnemer de factuur niet betaalt. Het verzoek om teruggaaf van de belasting moet plaatsvinden bij de aangifte over het tijdvak waarin het recht op teruggaaf is ontstaan. Dat is het tijdvak waarin vast komt te staan dat de vordering niet zal worden voldaan. De ondernemer kan niet wachten met het teruggaafverzoek tot het tijdstip waarop betaling van de factuur niet langer in rechte kan worden gevorderd. Dat is te laat, zo heeft de Hoge Raad recent beslist: er kan dan geen BTW-teruggaaf meer worden verkregen.

BV X verhuurde vanaf november 2005 een pand mét BTW aan BV Z. Die BV betaalde vanaf het tweede kwartaal 2010 geen huur meer aan BV X. BV X en BV Z sloten in april 2012 een vaststellingsovereenkomst over de per dat tijdstip openstaande huur van € 1.002.665. Op die datum stond al vast dat BV Z de vervallen en toekomstige huurtermijnen niet kon betalen.

BV X werd in april 2014 failliet verklaard. Een maand later, in mei 2014, diende de curator een verzoek in voor een BTW-teruggave van € 256.043 die BV X eerder over de BTW-belaste verhuur van het pand had voldaan. De inspecteur weigerde die teruggave. Hij stelde dat BV X het teruggaafverzoek te laat had ingediend omdat al in april 2012 vaststond dat de huurder de verschuldigde huurtermijnen plus BTW niet zou voldoen.

In de daaropvolgende procedure stelde Hof Den Bosch de inspecteur in het gelijk.

BV X ging in cassatie.

De Hoge Raad overwoog dat een ondernemer/crediteur enige vrijheid heeft bij de beoordeling of redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de schuldenaar zijn factuur al dan niet zal voldoen. Dat past bij een redelijke wetstoepassing. Een verzoek om BTW-teruggave moet worden ingediend – zo bepaalt de wet – bij de aangifte van het tijdvak waarin het recht op teruggaaf is ontstaan. Dat moet worden beoordeeld vanuit het perspectief van de ondernemer/crediteur. Als die een betaling van de openstaande factuur in redelijkheid niet langer kan verwachten, moet hij het verzoek voor de BTW-teruggaaf indienen. Hij kan dan niet wachten tot vast komt te staan dat hij de betaling van de factuur in rechte niet meer kan afdwingen. Belanghebbende had al in april 2012 kunnen – beter: moeten – concluderen dat betaling van haar openstaande huurvordering niet kon worden verwacht. Zij had toen het teruggaafverzoek moeten indienen. De Hoge Raad verklaarde het beroep in cassatie ongegrond.

Commentaar

Belanghebbende verdedigde een ruime uitleg van de wettelijke bepaling: zij verdedigde dat een teruggaafverzoek tijdig is zolang de ondernemer/crediteur nog in rechte betaling van de vergoeding kon vorderen bij de aanvang van het tijdvak waarop de aangifte ziet waarbij het verzoek wordt gedaan. De Advocaat Generaal bij de Hoge Raad was het daarmee eens, met name op grond van jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie waaruit kan worden afgeleid dat soepel moet worden omgegaan met de formele vereisten. De Hoge Raad gaat daar niet in mee en houdt vast aan de oude jurisprudentie. Zie ook [BelastingBelangen van februari 2008: BTW op dubieuze debiteuren: op tijd terugvragen](#). Per 2017 is de BTW-teruggaafregeling op inbare debiteuren vergaand versoepeld. Zie ook [BelastingBelangen, oktober 2016: Belastingplan 2017: BTW-regeling voor oninbare vorderingen](#). Onder de huidige regeling zal het probleem van te laat ingediende verzoeken om teruggaaf zich minder vaak voordoen.

Dividend in 2019: vertraagd uitbetalen in 2020

27 juni 2019

Bent u van plan om uw BV nog dit jaar een flink bedrag aan dividend te laten uitkeren om de komende verhoging van het aanmerkelijk-belangtarief voor te zijn? Zie ook BelastingBelangen, oktober 2018: [Belastingplan 2019: Aanmerkelijk belang: tarief en verliesverrekening](#). Zo ja, dan kunt u het netto-dividend – dat is het bedrag van de dividendumuitkering minus de door de BV in te houden en af te dragen 15% dividendbelasting – beter wat vertraagd aan uzelf laten uitkeren. Als u het netto-dividend nog vóór de jaarwisseling op uw privé-bankrekening heeft staan, bent u daar per 1 januari 2020 vermogensrendementsheffing over verschuldigd. Keert de BV u het netto-dividend wat later uit, medio januari 2020, dan heeft u op de peildatum van de box 3 heffing een vordering op uw BV. Die valt onder de terbeschikkingstellingsregeling in box 1. U vermijdt zo de heffing in box 3. De BV moet u dan wel rente vergoeden over het bedrag van de vordering over de periode tot medio januari 2020, maar dat zal bij de huidige rentestand een verwaarloosbaar bedrag zijn. De BV kan die rente als kosten opvoeren, u moet die in box 1 aangeven. Dat kost altijd minder dan de belastingheffing in box 3. Die bedraagt (in 2019) 1,33% bij een vermogen boven de € 100.000 tot € 1 miljoen, en boven de miljoen 1,68%. U heeft dan nog (bijna) een jaar de tijd om te bedenken hoe u de heffing in box 3 van het jaar daarop kunt voorkomen.

Schenking AB-aandelen onder last: AB-heffing!

23 juni 2019

Een directeur-grotaandeelhouder die een pakket aanmerkelijkbelangaandelen in zijn BV aan de beoogde bedrijfsopvolger schenkt, kan de aanmerkelijkbelangheffing doorschuiven naar zijn opvolger. Deze doorschuifregeling kent wel enkele voorwaarden: de BV moet een onderneming drijven, de faciliteit geldt alleen voor ondernemingsvermogen, en de verkrijger moet ten minste drie jaar direct voorafgaand aan de schenking in dienst zijn geweest bij de BV. De wet beperkt de doorschuifregeling tot de overdrachtsprijs – bij schenking is dat de waarde in het economisch verkeer – verminderd met de tegenprestatie. Als bij de schenking de begiftigde een last is opgelegd, om een bedrag in contanten aan een derde te schenken, dan moet die last tot de tegenprestatie worden gerekend. En dat leidt tot een directe AB-heffing over de waarde van die last. Rechtbank Gelderland heeft dat vorig jaar beslist, de Hoge Raad heeft die uitspraak recent bevestigd.

DGA Rijk Maker schonk begin 2011 een pakket AB-aandelen in BV X aan zijn zoon Dick, de beoogde bedrijfsopvolger. Dat pakket aandelen had een waarde van € 34.875.000. De schenking was onder een last: Dick moest zijn broer Kees in totaal € 4.909.986 betalen, in tien jaarlijkse termijnen, met een rente van 5%. Rijk Maker claimde toepassing van de doorschuifregeling voor de AB-heffing, de inspecteur honoreerde dat verzoek maar niet voor het volledige bedrag! De inspecteur rekende de waarde van de last tot de tegenprestatie, en daarover was senior wél direct AB-heffing verschuldigd. In de daaropvolgende procedure stelde Rechtbank Gelderland de inspecteur in het gelijk. Zie BelastingBelangen, augustus 2018: [AB-aandelen: schenking onder last beperkt doorschuifregeling](#).

Rijk Maker stelde sprongcassatie in tegen deze uitspraak. Voor de Hoge Raad stelde hij dat van een tegenprestatie in de zin van de wettelijke regeling slechts sprake kan zijn als de vervreemder geldmiddelen ontvangt vanwege de vervreemding van de AB-aandelen. Dat strookt met doel en strekking van de doorschuifregeling: de wetgever heeft willen voorkomen dat er bij de overdrager liquiditeitsproblemen ontstaan als hij bij de aandelenoverdracht geen geld ontvangt om de belasting ter zake van die overdracht te kunnen voldoen. Bij de schenking onder last kwam de tegenprestatie hem niet ten goede, maar zijn tweede zoon. Hij kon dat geld niet gebruiken om de AB-heffing te voldoen.

De Hoge Raad besliste dat onder de tegenprestatie moet worden verstaan al datgene wat de overdrager als vergoeding voor de overdracht heeft bedongen van de verkrijger. Daartoe behoort ook de verplichting die de overdrager oplegt aan de verkrijger, de last tot het doen van betalingen aan derden. De overdrager beschikt over dat bedrag, ook als hij bedingt dat dat aan een ander dan hemzelf moet worden betaald. De Hoge Raad verklaarde het beroep in cassatie ongegrond.

Commentaar

Deze uitspraak maakt duidelijk dat een schenking onder last niet geschikt is om bij een bedrijfsopvolging een deel van het aan de bedrijfsopvolger geschonken vermogen fiscaal vriendelijk aan de andere kinderen / niet-bedrijfsopvolgers toe te spelen. Helaas.

Uw echtscheiding: dit jaar of toch in 2020

27 juni 2019

Wordt de kloof tussen u en uw echtgenoot steeds groter? Heeft relatietherapie niets opgeleverd? Als u een echtscheiding overweegt, en verwacht dat u daarbij partneralimentatie moet gaan betalen ofwel gaat ontvangen, moet u dit jaar uw echtscheiding zorgvuldig plannen. Per 1 januari 2020 gaat de termijn van partneralimentatie omlaag, van 12 jaar naar de helft van de duur van het huwelijk, met een maximum van 5 jaar. Op deze basisregel zijn diverse uitzonderingen: zie ook in dit nummer van BelastingBelangen:

[Partneralimentatie: per 2020 van 12 naar 5 jaar.](#)

De nieuwe termijn geldt uitsluitend voor partneralimentatie die op of na 1 januari 2020 is overeengekomen. De echtgenoot/partner die alimentatie gaat ontvangen zal de echtscheiding nog dit jaar willen afwickelen, de echtgenoot die de alimentatie moet betalen zal de echtscheiding met de bijbehorende vaststelling van de alimentatie over de jaargrens willen tillen.

KIA in VOF/maatschap: samentellen, en niet delen

23 juni 2019

De kleinschaligheidsinvesteringsaftrek (KIA) is een fiscale stimulans voor investerende ondernemers. De KIA heeft een gelaagde opbouw: de aftrek wordt minder naarmate het investeringsbedrag toeneemt. De ondernemer in een vennootschap onder firma (VOF) of een maatschap moet de KIA berekenen op basis van het totale bedrag aan investeringen, binnen de firma of maatschap, én in zijn buitenvennootschappelijk ondernemingsvermogen. De wet verplicht tot die samentelling, maar dat betekent niet – zo heeft de Hoge Raad recent beslist – dat het vaste bedrag aan KIA gelijkelijk verdeeld moet worden over de firmanten of maten.

De ondernemer die in een kalenderjaar meer dan € 2.300 investeert in premieabele bedrijfsmiddelen krijgt een aftrek van 28% van het investeringsbedrag. Bij investeringen van meer dan € 57.321 tot € 106.150 is de KIA een vast bedrag van € 16.051. Bij investeringen boven de € 106.150 wordt de aftrek stapsgewijs minder, bij investeringen boven de € 318.449 wordt geen aftrek meer verleend. Bij ondernemers in een samenwerkingsverband is het totale bedrag aan investeringen, binnen de firma of maatschap én in het buitenvennootschappelijke ondernemingsvermogen, beslissend voor de hoogte van de KIA. Die verplichte samentelling vermindert de aftrek. Een ondernemer kan dat vermijden door de investeringen binnen en buiten de firma of maatschap in de tijd te spreiden. Zie ook BelastingBelangen, november 2018: [Plan investeringen in de firma en buitenvennootschappelijk ondernemingsvermogen](#).

Dierenarts Bert Ram dreef zijn praktijk samen met vijf maten in een maatschap. De maatschap investeerde in 2013 voor € 40.517 in KIA-premieabele bedrijfsmiddelen. Bert investeerde in dat jaar voor € 56.515 in een hybride personenauto die hij tot zijn buitenvennootschappelijk ondernemingsvermogen rekende. Die investering kwam ook in aanmerking voor KIA. Bert claimde op het totale investeringsbedrag van € 97.032 het vaste bedrag aan KIA van € 15.470 (in 2013, thans € 16.051).

De inspecteur was het daar niet mee eens. Hij stelde dat het vaste bedrag aan KIA evenredig aan alle maten moest worden toegerekend. De KIA was $€ 15.470 : € 97.032 = 15,94\%$ van de investeringen. Aan Bert kon worden toegerekend de investering in de auto van € 56.515 + 1/6 van de investeringen door de maatschap, in totaal € 63.268. Dat gaf hem recht op een KIA van € 10.085 (15,94% van € 63.268). De andere maten hadden ieder recht op een KIA van 15,94% van € 6.752 (1/6 van de investeringen binnen de maatschap) = € 1.076, bij elkaar € 5.385. De totale KIA kwam daarmee uit op het vaste bedrag van € 15.470.

Bert verzette zich tegen deze uitwerking. Met succes. De Hoge Raad bevestigde de uitspraak van Hof Den Bosch dat de door de inspecteur gehanteerde rekenregel – de evenredig deelmethod – niet uit de tekst van de wet kon worden afgeleid en niet in overeenstemming was met doel en strekking van de samentelregeling. Financiën stelde dat het vaste KIA-bedrag wél gelijkelijk toegerekend moest worden aan alle maten/ondernemers om te voorkomen dat een groter bedrag aan KIA werd toegekend dan wanneer investeringen tot hetzelfde bedrag binnen het samenwerkingsverband werden gedaan. De Hoge Raad wees dat verweer af. De verplichte samentelling van investeringen binnen en buiten de maatschap heeft niet tot gevolg dat een investerende maat niet aan het vaste bedrag kan toekomen.

Commentaar

Een nuttige uitspraak voor ondernemers in een samenwerkingsverband. De procederende ondernemer krijgt het vaste KIA-bedrag van € 15.470 (in 2013) toegekend, de andere maten krijgen KIA op basis van het totale investeringsbedrag in de maatschap. Het totaalbedrag aan KIA komt zo veel hoger uit dan wat Financiën voor ogen stond.

Uit de BV, terug naar de eenmanszaak

27 juni 2019

Vallen de resultaten in uw BV tegen? Overweegt u om de onderneming uit de BV te gaan voortzetten in een eenmanszaak? Zo'n overgang kan fiscaal voordelig uitpakken. Uw salaris uit de BV wordt 'omgezet' naar winst uit onderneming, en daarop zijn meerdere fiscale faciliteiten van toepassing.

Bij een terugkeer uit de BV kunt u kiezen voor een fiscaal geruisloze of een -ruisende terugkeer. Bij een fiscaal geruisloze terugkeer schuift de onderneming van de BV zonder belastingheffing door naar uw eenmanszaak. Dat klinkt mooier dan het in werkelijkheid is: de faciliteit van de geruisloze terugkeer kent veel complexe voorwaarden, en daarom wordt deze regeling niet veel benut door MKB-ondernemers. Zie ook BelastingBelangen, februari 2018: [Geruisloze terugkeer uit de BV: de aandeelhouderseis](#).

Als de stille reserves in de activa en passiva van uw BV beperkt zijn, is een fiscaal ruisende terugkeer uit de BV aan te raden. De beperkte heffing van vennootschapsbelasting over die stille reserves verdient u in de eenmanszaak wel weer terug door de afschrijving op de geherwaardeerde vermogensbestanddelen. Let op of de BV door de bedrijfsoverdracht geen desinvesteringsbijtelling verschuldigd wordt (als er eerder gepremieerde bedrijfsmiddelen binnen de desinvesteringstermijn van vijf jaar worden overgedragen).

De overdracht van een gehele of gedeeltelijke onderneming is vrijgesteld van BTW-heffing. Gaat er bij de bedrijfsoverdracht onroerend goed van de BV over op u, dan is er bij de ruisende terugkeer overdrachtsbelasting verschuldigd. Vraag uw adviseur welke vorm van terugkeer uit de BV – geruisloos of met geruis – in uw situatie het beste uitpakt.

Lachgas is geen voeding, of toch wél?

26 juni 2019

Je komt ze overal tegen: die mooie blinkende zilverkleurige patroontjes. Parken, pleinen, op- en afritten van snelwegen, ze liggen er mee bezaaid. Het zijn N2O-patronen, geschikt om slagroom mee te maken. Slagroom? Maar al die patronen in de openbare ruimte zijn toch niet gebruikt om slagroom te maken. Maar waar dan wel voor? Het antwoord bepaalt de tariefstelling in de omzetbelasting. En het kost de leverancier € 270.000 minder aan boete!

N2O-patronen bevatten een kleur- en geurloos gas, met di-stikstofmonoxide (N2O). Het wordt gebruikt om slagroom te laten opstijven: de N2O gasbellen gaan geheel of gedeeltelijk op in de slagroom, net zoals CO2 opgaat in koolzuurhoudend water. Als er slagroom wordt gegeten wordt ook de N2O verorberd, en dat maakt het tot een voedingsmiddel. Het lage BTW-tarief – thans 9% - is van toepassing.

De lege slagroompatronen op straat tonen een andere gebruik: N2O wordt steeds meer gebruikt als een partydrug, als een roesmiddel. Het inhaleren van het gas – via een ballon – zorgt voor een korte, sterke roes. Die treedt snel in, en duurt een paar minuten. Je gaat de omgeving anders zien, geluiden klinken anders, en je wordt lacherig. Vandaar de naam lachgas. Je neemt het op via je longen, en na ongeveer een uur wordt het via de nieren weer uitgescheiden. Na gebruik is niet aantoonbaar dat je het gebruikt hebt. Een roesmiddel valt – dat vermoedde u al – onder het gewone BTW-tarief van 21%.

BV X verkocht online N2O-patronen, met de bijbehorende spuiten en houders, aan particulieren en bedrijven, in Nederland en in het buitenland. De BV droeg het lage BTW-tarief af over die omzet. De inspecteur was het daar niet mee eens: volgens hem was het algemene tarief van 21% van toepassing. Hij legde de BV naheffingsaanslagen BTW op, over 2012 en 2013 van € 50.876, zonder boete, en over 2014 tot en met 2016 van € 546.786 met een vergrijpboete van 50%, ofwel € 273.393.

BV X ging daartegen in beroep, bij Rechtbank Gelderland. Zij stelde dat het lage BTW-tarief van toepassing was op de N2O-patronen. De N2O ging op in de slagroom, en daarom was het een voedingsmiddel. De inspecteur bracht daar tegen in dat de N2O-patronen vooral door jongeren werden gebruikt als roesmiddel. Hij produceerde berichten uit de

media waaruit een explosieve stijging van het gebruik van lachgas als roesmiddel of partydrug bleek. Deze stijging liep parallel met de explosieve stijging van de omzet N2O-patronen van BV X. Die liep van € 90.000 in 2012 op tot € 2,4 miljoen in 2016. En de afnemers van BV X van de patronen waren voor 90 tot 95% particulieren. De Rechtbank vond dat een overtuigend bewijs dat de patronen werden gebruikt als lachgas. BV X probeerde de spectaculaire omzetstijging nog te verklaren met een verwijzing naar de populariteit van bakprogramma's als Heel Holland bakt en andere kookprogramma's, maar dat vond de Rechtbank niet aannemelijk. De inspecteur had terecht het hoge BTW-tarief toegepast.

BV X had meer succes met haar verweer tegen de boete. De Rechtbank besliste dat zij in redelijkheid het standpunt had mogen innemen dat de N2O opging in de slagroom en derhalve als voedingsmiddel kon worden aangemerkt. Bovendien had de inspecteur pas na het opleggen van de boete het standpunt ingenomen dat het lachgas werd gebruikt als roesmiddel. De boete was derhalve niet gebaseerd op de bestemming van roesmiddel. De Rechtbank verminderde de boete van € 273.393 tot € 414!

Slagroompatronen: je blijft lachen, in een roes, met een traktatie, met 21% of 9% BTW.

Verzekeringen: polissen zoeken en vinden

27 juni 2019

Bent u op zoek naar een verzekeringspolis? Van u zelf, of van een overleden familielid? U weet zeker dat er een verzekering is afgesloten, maar die polis: nergens te vinden. Het Verbond van Verzekeraars heeft een zoekservice voor polissen. Op de link [polis zoek?](#) kunt u een aanvraag doen, als u alles hebt geprobeerd om zelf uit te zoeken of en waar nog een polis loopt. Succes!